

Dominica II Adventus.

II Classis. Semiduplex.

Ad usum et secundum consuetudines chori »Conventus Choralis«.
Editio Sancti Wolfgangi 2015

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Mt. 11, 2-10

In illo tempore: Cum audisset Ioannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? Et respondens Iesus ait illis: Euntes renuntiáte Ioánni quæ audistis et vidistis. Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur: et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. Illis autem abeuntibus, cepit Iesus dicere ad turbas de Ioánnē: Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt. Sed quid existis videre prophetam? Etiam dico vobis et plus quam prophetam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui preparabit viam tuam ante te.

Tedy Jan ve vězení uslyšel o Kristových skutcích. Poslal k němu své učedníky se vzkazem: „Jsi ten, jenž má přijít, anebo máme čekat někoho jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a povězte Janovi o tom, co slyšíte a vidíte: slepí vidí a chromí chodí, malomocní jsou očišťováni a hluchí slyší, mrtví se probouzejí k životu a chudým se hlásá radostná zvěst; a blahoslavený ten, komu nejsem kamenem úrazu!“ Když odcházeli, začal Ježíš k zástupům mluvit o Janovi: „Na co jste se do pustiny přišli podívat? Na třtinu zmítající se ve větru? Co jste tedy přišli zhlédnout? Vybraně oblečeného muže? Ale ti, kdo nosí vybrané oděvy, bývají v královských obydlích. Nač jste tam tedy šli? Podívat se na proroka? Ano, říkám vám, a na více než proroka. Je to ten, o němž je psáno: *Hle, já před tebou vypravuji svého posla, aby ti připravil cestu před tebou.*“

Antiphona

Ro-rá-te cæ-li dé-su-per, et nubes plu-ant iustum. **R.** Ro-rá-te. **V.** Ne i-rascá-ris Dómine, ne ultra memíne-ris i-niqui-tá-tis: ecce cí-vi-tas Sancti facta est de-sérta: Si-on de-sérta facta est: Ierú-sa-lem de-so-lá-ta est: domus sancti-fi-ca-ti-ónis tu-æ et gló-ri-æ tu-æ, ubi lauda-vérunt te patres nostri. **R.** Ro-rá-te. **V.** Peccá-vimus, et facti sumus tamquam immúndus nos, et ce-cí-dimus qua-si fó-li-um uni-vér-si: et i-niqui-tá-tes nostræ qua-si ventus abstu-lé-runt nos: abscondísti fá-ci-em tu-am a no-bis, et alli-sísti

Oratio ante divinum Officium.

APERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis, et aliénis cogitatióibus: intelléctum illúmina, affectum inflámma, ut digne, attén-te ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum Divínæ Maiestátis tuæ. Per Christum, Dominum nostrum. **R.** Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiós, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (*vel* hanc tibi Horam) persólvo.

Otevři, Pane, má ústa, abych chválil tvé svaté jméno. Očisti mé srdce od všech marnivých, zvrácených a jiných myšlenek, osvět rozum, roznět cit, abych mohl důstojně, soustředěně a zbožně recitovat a vysloužil si být vyslyšen před tváří tvé velebnosti. Skrze Krista...

Oratio post divinum Officium.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus, et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulgit, et dicitur flexis genibus.

SACROSÁNCTÆ et individuæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Iesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Mariæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infinita sácula sæculórum. **R.** Amen.

V. Beáta viscera Mariæ Virginis, quæ portavérunt æténi Patris Fílium.

R. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dominum.

Et dicitur secreto Pater noster. et Ave María.

Následující modlitbu opatřil pro ty, kdo ji zbožně vyřknou po hodinkách, zesnulý papež Lev X. odpustky za hříchy vzniklé při konání hodinek z lidské křehkosti. Říká se vkleče. Svatosvaté a nerozdílné Trojici, ukřižovanému lidství našeho Pána Ježíše Krista, přebážené a přeslavné plodné neporušenosti vždy Panny Marie i souhrnu všech svatých buď ode všeho stvoření věčná chvála, čest a sláva, nám pak buď dáno odpuštění všech hříchů, po nekonečné věky věků. Amen.

Sabbato ad Vesperas.

DE-US, in adiutó-ri-um me-um inténde. **R.** Dómine, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sæcu-lórum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Cf. Dn. 3, 17.18; Mc. 13, 26; H23

I g
E C-ce in núbi-bus cæ-li * Dóminus vé-ni- et, cum po-testá-te magna, alle-lú-ia.

Hle v oblacích z nebes * přijde Pán s velikou mocí, aleluja.

Benedíctus Dóminus De-us me-us, qui docet manus me-as ad prá-li-um, * et dí-gi-tos me-os ad bel - lum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:
 Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.
 Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies eius sicut umbra prætereunt.
 Dómine inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.
 Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos:

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera me de aquis multis: *
 de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis.
 Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Požehnán buď Pán, má skála, který učí ruce mé bojovat * a mé pěsti zápasiti;
 on je milost moje a tvrz má, * hrad můj a vysvoboditel můj,
 štít můj, ve který naději skládám, * on mi podrobuje mé poddané.
 Pane, co je člověk, že se znáš k němu, * lidský zrozenec, že si ho všímáš?

Člověk podobá se páře, * dny jeho pomíjejí jako stín.
 Pane, skloň své nebe a sestup, * dotkni se hor, by se kouřilo z nich.
 Sešli hromobití a rozptyl je, * vypuť šípy své a poděs je.

Vztáhni s výsosti svou ruku, † vysvoboď mne z velikých vod, * vytrhni mne
 z ruky cizáků,
 jejížchto rty mluví neupřímnost, * jejížchto pravice pravice lží jest!

Psalmus 2.

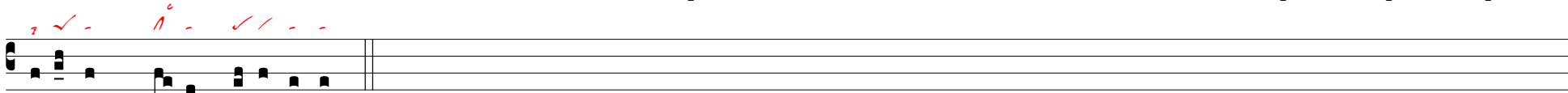
Is. 26, 1.2; H24

VII d

U

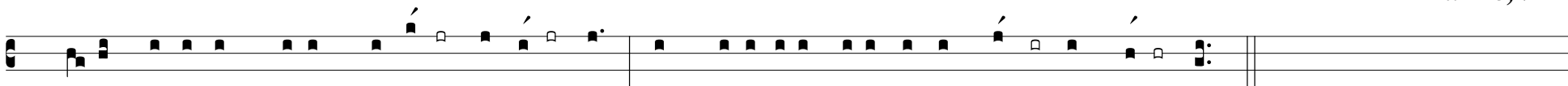
RBS * forti-túdi-nis nostræ Si-on, Salvá-tor po-né-tur in e- a murus et antemu-rá- le: ape-rí-te portas, qui-a

nobíscum De- us, alle-lú-ia.

Město * a pevnost naše je Sión, Spasitel jej opevní příkopem a zdí. Brány otevřete, neboť s námi je Bůh, aleluja.

Ps. 143, 9-15

De-us cánti-cum novum cantá - bo ti - bi: * in psalté-ri-o decachórdo psal - lam ti - bi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio maligno: éripe me.

Et érué me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis:

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum. Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus cuius Dóminus Deus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum.

Amen.

Bože, budu ti píseň pět novou, * na harfě desetistrunné hrát tobě, který dáváš vítězství králům, * jenž spasíš Davida, svého sluhu. Meči vražednému mne vytrhni, vytrhni mne z ruky cizáků, † jejížchto rty mluví neupřímnost, * jejížchto pravice pravice lží jest! Synové jako zdárně rostoucí štěpy * jsou jejich ve svém mládí dcery jejich jako rožní sloupy, * tesané do budovy chrámu; jejich spížírny jsou plné, * oplývají tím i oním; ovce jejich tisíce rodí, desetitisíce na svých pastvinách; * hovězí dobytek jejich je stelný, není trhliny ve zdi ni průlomu, * není nářku na jejich ulicích. Šťastným zovou národ, jenž má se tak, * šťasten (však) lid, jehož Bohem je Hospodin!

Psalmus 3.

Hab. 2, 3; H24

VII a

E Cce appa-ré-bit * Dómi-nus, et non menti-é-tur: si mo-ram fé-ce-rit, exspécta e-um, qui-a vé-ni-et, et non tardábit,
alle-lú-ia.

Hle Pán se zjeví, to není lež; jestliže prodlí, čekej jej, vždyť přijde a nebude meškat, aleluja.

Ps. 144, 1-7

Ex-altábo te **De** - us **me**-us rex: * et benedí-cam nómi-ni tu-o in sǎcu-lum, et in sǎcu-lum sǎcu-li.

Per singulos dies benedícā tibi: * et laudábo nomen tuum in sǎculum, et in sǎculum sǎculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * et magnitúdinis eius non est finis. Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirábilia tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et iustítia tua exsultábunt.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǎcula sǎculórum.

Amen.

Budu tě velebit, Bože můj, králi, * slavit jméno tvé na věky, vždycky.

Každý den tě budu slavit, * jméno tvé chválit na věky, vždycky.

Velký je Hospodin, vši chvály hodný, * velikost jeho je nevystižná.

Rod rodu vychvaluje tvé činy, * a tvou sílu (dál) oznamuje;

mluví o stkvělém lesku tvé veleby, * o tvých divech vypravují.

Moc tvých skutků hrozných velebí, * tvé velké činy vypravují.

Paměť tvé nesmírné dobroty hlásají, * a o tvé spravedlnosti zpívají.

Psalmus 4.

Cf. Is. 55, 12; H24

I f **M** ONtes et colles cantábunt co-ram De-o laudem, et ómni-a ligna silvá-rum plaudent mánibus: quóni-am véni-et
 Dóminus Dominá-tor in regnum æ-térnum, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Hory a vrchy před Bohem chválu zpívat budou a lesní dříví rukama zatleská, neboť Pán a Vládce přijde na věky kralovat, aleluja, aleluja.

Ps. 144, 8-13

Mi-se-rá-tor et mi-sé-ri-cors Dóminus: * pá-ti-ens et multum mi-sé-ri-cors.

Suávis Dóminus **univér**sis: * et miseratiónes eius super ómnia **ópera** eius.
 Confiteántur tibi Dómine ómnia **ópera tua**: * et sancti tui **benedícant tibi**.
 Glóriam regni **tui dicent**: * et poténtiam tuam **loquéntur**:
 Ut notam fácient filiis hóminum poténtiam **tuam**: * et glóriam magnificéntiæ regni **tui**.

Regnum tuum regnum ómnium **sæculórum**: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Milostivý, slitovný jest Pán, * shovívá, je nejvýš milosrdný.

Dobrotivý jest Hospodin ke všem, * soucit má se všemi tvory svými.

Pane, ať chválí tě všechna tvá díla, * a tvoji svatí ať velebí tě;

slávu království tvého ať hlásají, * o tvé moci nechť vypravují,

by lidem zvěštovali tvou sílu, * a slavnou velebnost království tvého.

Království tvé je království věčné, * a tvoje vláda nad každým kolenem!

Psalmus 5.

H24

III a

E Cce Dóminus noster * cum virtú-te vé-ni-et, ut illúminet ócu-los servórum su-órum, alle-lú-ia.

Ejhle náš Pán * s mocí přijde, by rozzářil oči sluhů svých, aleluja.

Ps. 144, 14-21

Fidé-lis Dóminus in ómnibus ver - bis su - is: * et sanctus in ómnibus opé-ribus su - is.

Allevat Dóminus **omnes** qui **córruunt**: * et érigit **omnes** **elí**sos.

Oculi ómnium in te **sperant** **Dómine**: * et tu das escam illórum in témpore **opportúno**.

Aperis tu **manum tuam**: * et imples omne ánimál **benedictió**ne.

Iustus Dóminus in ómnibus **viis suis**: * et sanctus in ómnibus **opéribus suis**.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus **eum**: * ómnibus invocántibus **eum** in **veritá**te.

Voluntátem timéntium se **fá**ciet: † et deprecatióem **eórum** **exáudiet**: * et salvos **fá**ciet eos.

Custódit Dóminus omnes **diligéntes** se: * et omnes peccatóres **dispér**det.

Laudatióem Dómini loquétur os **meum**: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in **sáculum** et in **sáculum sáculi**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípíu, et **nunc** et **semper**, * et in **sácula sáculórum**.

Amen.

Věrný jest Hospodin v každém slově, * milostivý ve všem, co činí.

Hospodin podpírá všechny, kdož padají, * a zdvihá každého sraženého.

Oči všech doufají v tebe, Pane, * a ty dáváš jim pokrm v čas příhodný,

ty jim otvíráš svou ruku, * a sytiš všechno, co žije, dle přání.

Spravedlivý je Pán ve všech cestách svých, * a milostivý ve všech svých skutcích;

blízko jest Pán všem, kdož vzývají ho, * všem, kteří vzývají ho v pravdě.

Vůli svých bohabojných činí, † slyší, když volají, * pomáhá jim.

Chrání Pán všechny, kdož milují ho, * ale hříšníky všechny zahubí.

Chválu Páně hlásejte rty mé, * živě vše chval jeho svaté jméno na věky a na věky věkův!

Capitulum.

Rom. 15, 4

Fratres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: † ut per pa-ti-énti-am, et conso-la-ti-ónem

Scriptu-rá-rum, * spem habe-á-mus. **R.** De- o grá-ti-as.

Bratři: co je psáno, bylo napsáno k našemu poučení – abychom měli naději v trpělivosti i v útěše z Písma.

Responsorium breve.

Ps. 84, 8; H20

IV
O-sténde nobis Dómine * Mi-se-ri-córdi-am tu-am. **℣.** Et sa-lu-ta-re tu-um da nobis. * Mi-se-ri-córdi-am tu-am.

℣. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto.

Ukaž nám Pane * své milosrdenství. **℣.** A uděl nám spasení své.

Hymnus.

IV

C Ondi-tor alme síderum, Ætérna lux credénti-um, Christe Redémptor ómni-um, Exáudi pre-cēs súppli-cum. Qui cóndo-lens
inté-ri-tu Mortis pe-rí-re sǽcu-lum, Salvásti mundum lánguidum, Donans re-is remédi-um: Vergénte mundi véspe-re, Uti sponsus de
chá-lamo, Egréssus honestíssima Vírgi-nis matris cláusu-la. Cu-ius forti po-ténti-æ Genu curvántur ómni-a, Cæ-lésti-a, terréstri-a
Nutu fa-téntur súbdi-ta. Te, deprecámur, há-gi-e, Ventúre iudex sǽcu-li, Consérva nos in témpo-re, Hostis a te-lo pérfi-di.
Laus, honor, virtus, gló-ri-a De-o Patri, et Fí-li-o, Sancto simul Pa-rácli-to, In sǽcu-lórum sǽcu-la. A-men.

Štědrý nebes stvořiteli
Věčný osvititeli
Kriste vykupiteli
prosby vyslyš věrných milý.

Když se večer světa chýlí,
vyšels jako ženich milý
z domu matky, panny čestné,
z její komnaty milostné.

Jenž přicházíš věku soudce,
prosíme tě světovládce,
uchovej nás v našem čase1
před úkladnou ranou zhoubce.

Nad zánikem věku v smrti
smiloval ses, milý choti
a světu spásy lačnému
lék jsi přinesl vinnému.

Mocí tvojí velmi silnou
kolena se k zemi ohnou
a nebe, země tvorové
se poddávají vůli tvé.

Chválu, sílu, čest a slávu,
Bohu Otci, jeho Synu,
Duchu také rady svaté
vzdej na věky věků světa.
Amen.

Versus.

Is. 45, 8

¶. Ro-ra-te cæ-li désuper, et nubes plu-ant iustum. ¶. Ape-ri-á-tur terra, et gérminet Salva-tó-rem.

Ψ. Rosu dejte nebesa shůry a spravedlivého dštíte oblakové. **℞.** Otevři se země a vydej Spasitele.

Canticum B. Mariæ V.

H21

VII a

Eni Dómine * vi-si-tá-re nos in pa-ce, ut læ-témur co-ram te corde perfécto.

Přijď Pane, * navštiv nás v míru, ať srdcem celistvým před tebou zajásáme.

Lc. 1, 46-55

Mag-ní-fi-cat * ánima me- a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me-o.

Velebí * má duše Hospodina

a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli, * neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.

Od této chvíle mě budou blahoslavit * všechna pokolení,

že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. * Jeho jméno je svaté.

A jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení * k těm, kdo se ho bojí.

Mocně zasáhl svým ramenem, * rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.

Mocně sesadil z trůnu * a ponížené povýšil,

hladové nasýtil dobrými věcmi * a bohaté propustil s prázdnou.

Ujal se svého služebníka Izraele, * pamatoval na své milosrdenství,

jak slíbil našim předkům, * Abrahámovi a jeho potomkům navěky.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

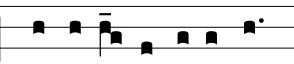
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum.

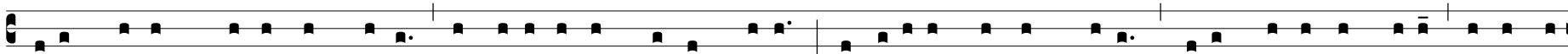
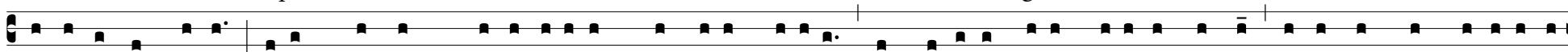
Amen.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litanæ.

K Y-ri-e e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

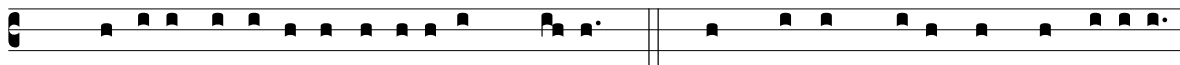
Oratio Dominica.

P Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a, si-cut in
 cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis débi-ta nostra, sic-ut et nos dimíttimus
 debi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed líbe-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

  Dó-mine, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

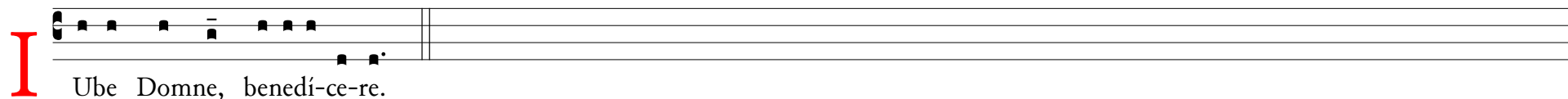
O-rémus. Exci-ta Dómine corda nostra ad præpa-rándas Unigéni-ti tu-i vi-as: † ut per e-ius advéntum, * pu-ri-fi-cá-tis
 ti-bi méntibus serví-re me-re-ámur. Qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la
 sæcu-ló-rum. **R.** Amen.

Probud' Pane naše srdce k přípravě cesty tvého Jednorozeného, abychom díky jeho příchodu ti mohli sloužit s očistěnou myslí.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

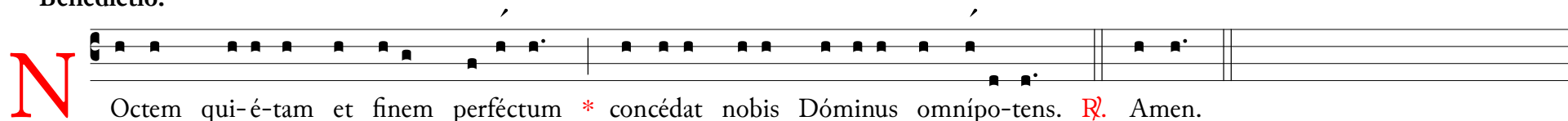
IV
B Enedi-cámus Dó-mino. **R.** De- o grá- ti-as.

Ad Completorium.

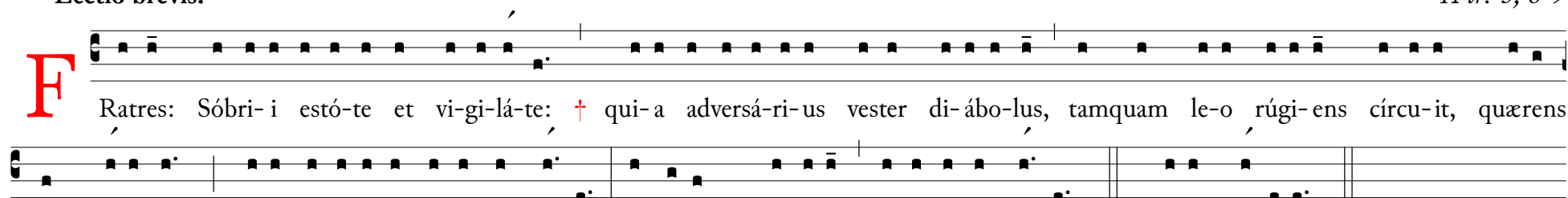
Lector petit benedictionem, dicens:

Rač, pane, požehnat.

Benedictio.

Pokojnou noc a svatou smrt nechť nám dopřeje všemohoucí Pán. *R.* Amen.

Lectio brevis.

1Ptr. 5, 8-9quem dévo-ret: * cu-i re-sísti-te fortes in fi-de. Tu autem, Dómine, mi-se-ré-re no-bis. *R.* De-o grá-ti-as.Buďte strážliví, bděte. Váš protivník Ďábel obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltit. Postavte se proti němu pevní ve víře. Ale ty, Pane, smiluj se nad námi. *R.* Bohu díky.*V.* Adiutórium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cælum, et terram.Pater noster *quod dicitur totum secreto.*

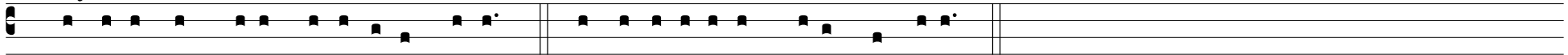
Confessio.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ídeo precor beátam Mariam semper Víginem, beátum Michaélum Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérrnam. ℞. Amen.

℣. Indulgéntiam, absolutiódinem et remissiódinem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℞. Amen.

Et facta absolute dicitur:

℣. Convérte nos De-us sa-lu-tá-ris noster. ℞. Et a-vérte i-ram tu-am a nobis.

DE-US, in adiu tó-ri-um me-um inténde. ℞. Dómine, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sá-cu-la sá-cu-lórum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Cf. Ps. 4, 2

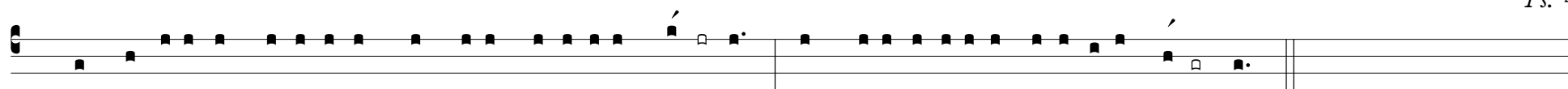
VIII G

M

I-se-ré-re mi-hi Dómine, et exáudi o-ra-ti-ónem me- am.

Rač se smilovati nade mnou, Hospodine, a vyslyš mou modlitbu.

Ps. 4

Cum invocá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ me - æ: * in tribu-la-ti-óne di-la-tásti mi - hi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum, * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Když jsem volal, vyslyšel mne Bůh, jenž chrání moje právo; * v soužení jsi uvolnil mi;

slituj se nade mnou, * vyslyš mou modlitbu.

Pokolení mužů, jak dlouho bude čest má na potupu? * Proč máte zálibu ve věcech marných, a proč honíte se za lží?

Vězte přece, že podivuhodně Hospodin mne omilostnil; * Hospodin mne vyslychá, kdykoli ho vzývám.

Jste-li roztrpčení, nehřešte! † Čím se v mysli své zabýváte, * toho na svých ložích želte.

Podejte oběť, jak se sluší, † a mějte důvěru v Hospodina. * Mnoho je těch, kteří praví: Kdo nám dá dočkat se blaha?

Vznáší se nad námi jas tvé tváře, Hospodine, * udělil jsi srdci mému radost větší

nežli bývá, kdy mají hojnost * obilí, vína i oleje.

Klidně na lůžko uložím se * a také budu spáti,

neboť ty, Pane, sám se staráš, * aby bydlo mé bezpečné bylo.

Psalmus 2.

Ps. 90

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli *commorábitur*.
Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu et refúgium **meum**: * Deus meus
sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a *verbo áspero*.

Scápulis suis obumbrábit **tibi**: * et sub pennis *eius sperábis*.

Scuto circúmdabit te véritas **eius**: * non timébis a timóre *noctúrno*.

A sagitta volánte in **die**, † a negótio perambulánte in **ténebris**: * ab incúrsu
et dæmónio *meridiáno*.

Cadent a látere tuo **mille**, † et decem míllia a dextris **tuis**: * ad te autem
non *appropinquábit*.

Verúmtamen óculis tuis *considerábis*: * et retributióne peccatórum
vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes **mea**: * Altíssimum posuísti refúgium **tuum**.

Non accédet ad te **malum**: * et flagéllum non appropinquábit *tabernáculo*
tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit **de** te: * ut custódiant te in ómnibus *viis*
tuis.

In mánibus *portábunt* te: * ne forte offéndas ad lápidem *pedem* **tuum**.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem *et*
dracónem.

Quóniam in me *sperávit*, liberábo **eum**: * prótegam **eum** quóniam cognóvit
nomen **meum**.

Clamábit ad me, et ego exáudiam **eum**: † cum ipso sum in tribulatióne: *
erípiam **eum** et glorificábo **eum**.

Longitúdine diérum replébo **eum**: * et osténdam illi *salutáre* **meum**.

Pod záštitou Nejvyššího přebývá, * ve stínu Boha nebes odpočívá,
kdo říká Pánu: Tys ochrana má a hrad můj, * Bůh můj, v něhož naději
svou skládám.

Neboť on vysvobodí tě z osidla lovců, * od slova, které přináší zkázu.

Perutěmi svými zastíní tě, * pod křídly jeho najdeš útočiště,

štítem obestře tě věrnost jeho. * Nebudeš se báti hrůzy noční,

ani střely létající ve dne, † ani čeho, co se plíží za tmy, * ani útoku zloducha
o polednách.

Padne jich po boku tvém tisíc, † deset tisíc ti po pravici, * ale k tobě se
nepřiblíží.

Ty jen na své oči budeš to vidět, * na odplatu hříšníků budeš patřit.

Protože's řekl: Hospodin naděje má jest, * učiniv Hospodina svým
útočištěm:

nepřihodí se nic zlého tobě, * rána se nepřiblíží k tvému stánku.

Neboť andělům svým o tobě kázal, * aby tě ostříhali na všech tvých cestách.

(Takořka) na rukou budou tebe nosit, * abys o kámen nohou svou nezavadil.

Po zmiji a basilíšku chodit, * šlapat budeš po lvu, jakož i po draku.

Protože lne ke mně, vysvobozuji ho, * chráním ho, ježto zná mé jméno.

Vzývá mne, i slyším ho; † jsem při něm v tísní, * vytrhuji ho a oslavuji.

Dlouhého věku do syta mu dávám, * a svou spásu popřádám mu vidět.

Psalmus 3.

Ps. 133

Ecce nunc benedicite **Dóminum**, * omnes *servi Dómini*:
 Qui statis in domo **Dómini**, * in átriis domus *Dei nostri*.
 In nóctibus extóllite manus vestras in **sancta**, * et benedicite **Dóminum**.
 Benedícat te **Dóminus** ex **Sion**, * qui fecit *cælum et terram*.
 Glória Patri et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
 Sicut erat in princípíio, et nunc et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen.

Nuže, teď oslavujte Hospodina, * všichni služebníci Páně,
 kteří stávají v Hospodinově domě, * v nádvořích domu našeho Boha!
 V noci zdvíhejte ruce své ke svatyni, * oslavující Hospodina!
 Žehnej tobě Hospodin se Sionu, * který učinil nebe i zemi!

VIII G
M I-se-ré-re mi-hi Dómine, et exáudi o-ra-ti-ónem me-am.

Hymnus.

IV
T E lu-cis ante términum, Rerum Cre-á-tor póscimus, Ut só-li-ta cleménti-a Sis præsul ad cus-tó-di-am. Procul re-cédant
 sómni-a, Et nóc-ti-um phan-tásma-ta: Hostémque nostrum cómprime, Ne pollu-ántur córpo-ra. Præsta, Pa-ter omnípo-tens,
 Per Ie-sum Christum Dóminum Qui tecum in perpé-tu-um Regnat cum Sancto Spí-ri-tu. A-men.

Než světlo zhasne prosíme
 Tebe tvůrce všech pokorně,
 abys nám ve své milosti
 byl ochranou a pomocí.

Ať vzdáleny jsou od nás sny
 a těžké noční přízraky.
 Zdrť našeho nepřítele,
 těla poskvrn ať ujdeme.

To, Otče mocný nejvýše,
 dej skrze Krista Ježíše,
 s nímž a se svatým Duchem též
 po všechny věky kraluješ.
 Amen.

Capitulum.

Ier. 14, 9

T

U autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tu-um invocá-tum est super nos: * ne de-re-línquas nos, Dómine,

De-us noster. R. De-o grá-ti-as.

Jsi přece, Hospodine, uprostřed nás a jmenujeme se po tobě. Neopouštěj nás, Pane, náš Bože.

Responsorium breve.

Ps. 30, 6

IV

I

N manus tu-as, Dómine, * Comméndo spí-ri-tum me-um. In manus. V. Redemísti nos, Dómine, De-us ve-ri-tá-tis. *

Comméndo. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. In manus.

Do tvých rukou, Pane, * poroučím svého ducha. V. Ty mne zachrániš, Pane, Bože věrný.

Versus.

Ps. 16, 8

V. Custódi nos Dómine ut pupíllam ócu-li, alle-lú-ia. R. Sub umbra a-lá-rum tu-á-rum pró-tege nos, alle-lú-ia.

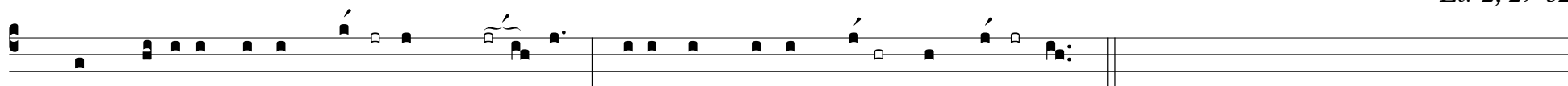
V. Sřez mne jako zřítelnici oka, aleluja. R. Ve stínu svých křidel uschovej mne, aleluja.

Canticum Simeonis.

Ochraňuj nás, Pane, když bdíme, a buď s námi, když spíme, ať bdíme s Kristem a odpočíváme v pokoji.

Lc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum **tu** - um, Dómi-ne, * secúndum verbum **tu**-um in **pa** - ce:

Quia vidérunt **óculi mei** * salutáre **tuum**,
Quod parásti * ante fáciem ómnium **populórum**,
 Lumen ad revelatiónem **géntium**, * et glóriam plebis **tuæ Israel**.
 Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
 Sicut erat in princípío, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka * podle svého slova v pokoji,
 neboť moje oči uviděly * tvou spásu,
 kterou jsi připravil * pro všechny národy:
 světlo k osvětlení pohanů * a k slávě tvého izraelského lidu.

Oratio.

O

-rémus. Ví-si-ta, quæsumus, Dómine, habi-ta-ti-ónem istam, et omnes insí-di-as i-nimí-ci ab e-a lónge repélle: †

Ange-li tu-i sancti hábi-tent in e-a, qui nos in pa-ce custódi-ant: * et benedícti-o tu-a sit super nos semper.

Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fi-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, *

per ómni-a sæcu-la sæcu-lórum. R. Amen.

Zavítej, prosíme, Pane, sem do našeho příbytku a daleko od něj zažeh všechny úklady nepřítele. Ať tu bydlí tví svatí andělé a tvoje požehnání buď nad ním stále. Skrze...

Ps. Dó-mine, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Ps. Benedi-cámus Dómino. R. De-o grá-ti-as.

Benedictio.

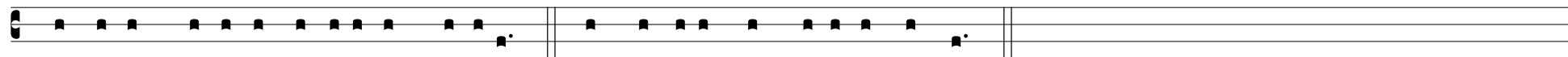
Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, † Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. R. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

V
A L- ma * Redemptó-ris Ma- ter, quæ pérv- a cæ-li Por-ta ma- nes, Et stel- la ma- ris, succurre cadén- ti
 Súrg- re qui cu- rat pópu- lo: Tu quæ genu- í- sti, Na- tú- ra mi- rán- te, tu- um sanctum Ge- ni- tó- rem: Vir- go pri- us ac
 posté- ri- us, Gab- ri- é- lis ab o- re Sumens illud Ave, * pecca- tórum mi- se- ré- re.

Blažená * Matko Vykupitele,
 jež jsi přístupnou bránou do nebes
 a hvězdou moří; pomoz povstat tomu,
 kdo klesá, ochránkyně lidu;

jež jsi zrodila k údivu přírody,
 svého svatého zploditele;
 Panno dříve a Panno potom.
 Když vyslechla ono Ave z úst Gabriele,
 hříšníkům nakloň srdce své.

℣. Ange- lus Dómi- ni nunti- á- vit Ma- rí- æ. ℟. Et concépit de Spí- ri- tu Sancto.

℣. Anděl Páně zvěstoval Panně Marii ℟. a ona počala z Ducha svatého.

Oratio.

O

-rémus. Grá-ti-am tu-am, quáesumus Dómine, méntibus nostris infúnde: † ut qui, Ange-lo nunti-ánte, Christi

Fí-li-i tu-i Incarna-ti-ónem cognó-vimus, * per passi-ónem e-ius et crucem ad resurrecti-ónis gló-ri-am perducámur.

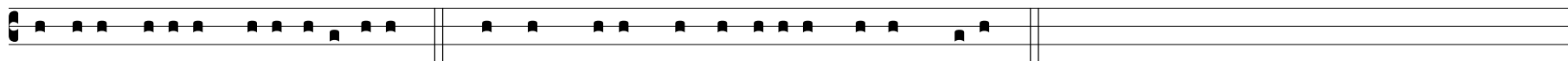
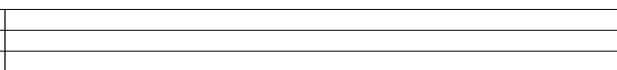
Per e-úndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Milost svou, prosíme, vlij Pane nám do duší, a když jsme poselstvím andělským zvěděli o Kristově vtělení, skrze jeho umučení a kříž nás přiveď ke slávě vzkříšení. Skrze...

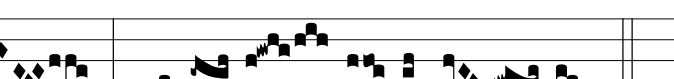
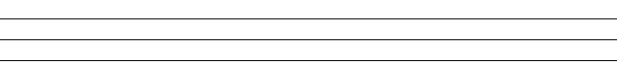
V. Di-vinum auxí-li-um mane-at semper nobíscum. R. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

V. Boží pomoc buď vždy s námi. R. A s našimi bratry, kteří tu s námi nejsou. Amen.

Ad Matutinum.

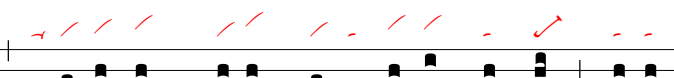
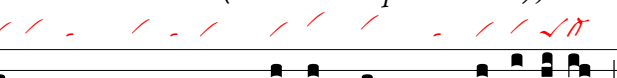
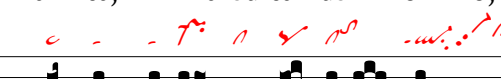
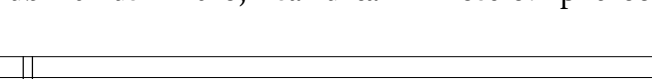
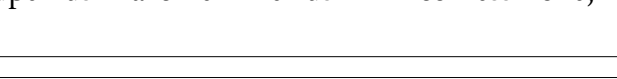
D
 Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. **R.** Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

R
 Egem ventúrum Dó- mi- num, * Vení- te, a- do-ré- mus.

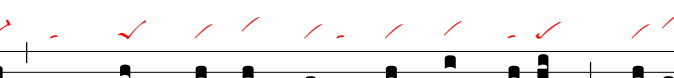
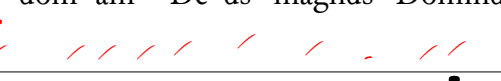
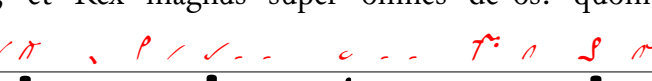
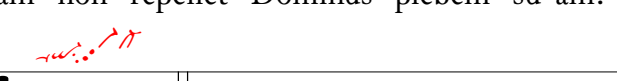
Pánu přicházejícímu a králi, * pojdme, klanějme se.

Ps. 94 (Textus antiquus latinus); H447

V
 ení-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro: præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-óne,

 et in psalmis iubi- lémus e- i. **R.**

Pojďte, chvalme s radostí Pána, s jásotem slavme Boha, svou spásu; předstupme před tvář jeho s díky, písňě plesu pějme jemu.

Repetitur integrum Invitatorium.

Q
 uóni-am De-us magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes de-os: quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am:

 qui-a in manu e-ius sunt omnes fines terræ, et alti-túdines mónti-um ip-se cónspi- cit. *

Neboť Bůh veliký jest Hospodin, a král nade všechny bohy. Jsouť v jeho ruce všechny hlubiny země, temena hor jsou majetek jeho.

Repetitur altera pars Invitatorii.

In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ridam funda-vérunt manus e-ius: VENÍTE, ADORÉMUS, ET PROCI-DÁMUS ANTE DE-UM: plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster; nos autem pópu-lus e-ius, et oves pás-cu-æ e- ius. *R.*

Jehoť jest moře, neb on je učinil; i souš je dílo jeho rukou. Pojdme, klanějme se, padněme, klekněme před Pánem, svým tvůrcem. Jeť on Pán, náš Bůh, a my jsme lid, ježž on vodí a ovce, jež pase.

Repetitur integrum Invitatorium.

Hódi-e, si vocem e-ius audi-é-ri-tis, no-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne secúndum di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vérunt me patres vestri, proba-vérunt et vidérunt ó-pe-ra me- a. *

Kéž byste poslechli dnes hlasu jeho: „Nezatvrzujte svých srdcí jak v Hádce, jak v Pokušení na poušti, kde vaši otcové pokoušeli mne, zkoušeli mne, ač vídali skutky mé.“

Repetitur altera pars Invitatorii.

Q uadra-ginta annis pr6ximus fu-i gene-ra-ti-6ni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant corde; ipsi ve-ro non cogn6verunt vi-as me-as: quibus iu-r6-vi in i-ra me-a: Si intro-ibunt in r6-qui-em me-am. **R.**

Čtyřicet roků mrzel jsem se na to pokolení a řekl jsem: „Lid je to myslí stále bloudící!“ Oni však nechtěli znáti mé cesty, takže jsem přísáhl ve svém hněvu: „Nedojdou odpočinku mého!“

Repetitur integrum Invitatorium.

G l6-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in s6cu-la s6cu- l6-rum. A- men. *** R.**

Repetitur altera pars Invitatorii. Denique repetitur integrum Invitatorium.

R Egem ventúrum D6-mi-num, *** Vení-te, a-do-ré-mus.**

Hymnus.

VIII

V

Erbum supérnum, pró-di-ens E Patris æ-térni sinu, Qui na-tus orbi súbvenis, Labénte cursu témpo-ris: Illúmina
nunc pécto-ra, Tu-óque amó-re cóncrema; Ut cor cadú-ca dé-se-rens Cœ-li vo-lúptas ímple-at. Ut, cum tribúnal Iú-di-cis
Damná-bit igni nóxi-os, Et vox amí-ca débi-tum Vocábit ad cœlum pi-os; Non esca flammá-rum nigros Volvámur
inter túrbines, Vultu De-i sed cómpo-tes Cœ-li fru-ámur gáudi-is. Patri, simúlque Fí-li-o, Ti-bíque, Sancte Spí-ri-tus,
Si-cut fu-it, sit iúgi-ter Sæclum per omne gló-ri-a. A-men

Nebeské Slovo, Syn ty jsi
a světlo z Otce prýstící,
jenž zrozen, jdeš zachránit svět,
když naplnil se časů věk.

Už teď nám duši rozjasni
a plamen lásky zapal v ní,
ať srdce vlády zbavené
nebeská rozkoš naplní.

Aby, až soudce na trůnu
ohni zlé bude vydávat
a ty, kdo toho hodni jsou,
milý hlas v nebe povolá,

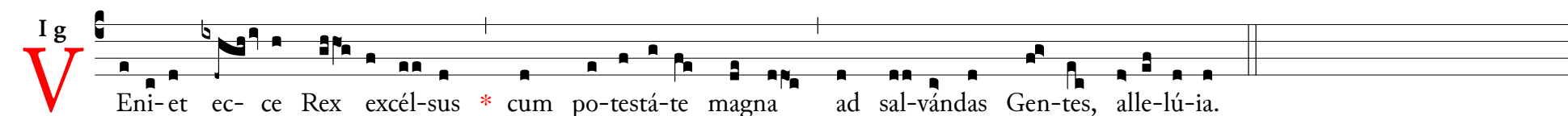
zmatku temnot ať vydání
nejsme, ni v stravu plamenů,
leč na tvář Boha pohledět
smíme a těšit se v nebesích.

Otci společně se Synem,
a Tobě, Duše přesvatý,
sláva, jež vždycky trvala,
stejná budiž i na věky.
Amen.

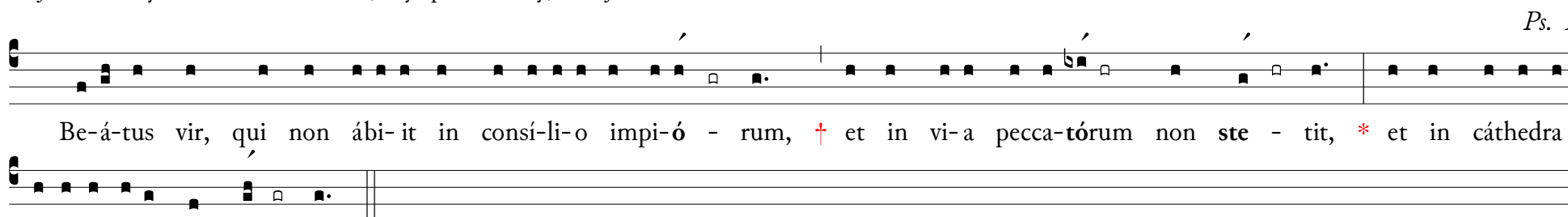
In I. Nocturno

Psalmus 1.

Cf. Zach. 9, 9

Přijde vznešený Král * s velikou mocí, aby spasil národy, aleluja.

pesti-lénti-æ non se - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, *
quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie
terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio
iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Blaze muži, který nikterak podle rady bezbožných nechodí, † na cestu
hříšníků nevstupuje, * ve sboru posměvačů nesedá;

ale v zákoně Páně má zálibu svou, * v zákoně jeho přemýšlí ve dne v noci,
Jako strom bývá, štípený u tekoucích potoků, * jenž dává ovoce časem svým,

jehož listí neuvadá: * všechno, co podniká, daří se.

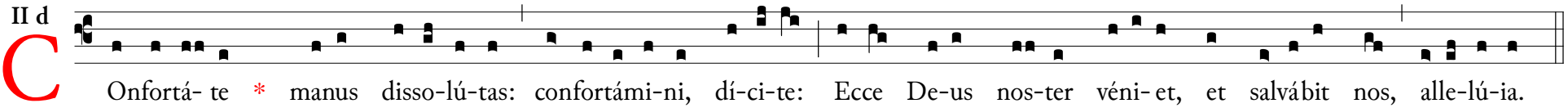
Nikoliv tak bezbožní, nikoliv tak; * ale jako pleva, již vítr se země svívá.

Protož bezbožní na soudu neobstojí, * ani hříšníci ve sboru spravedlivých.

Neboť Hospodin zná cestu spravedlivých, * kdežto cesta bezbožných
záhubou končí.

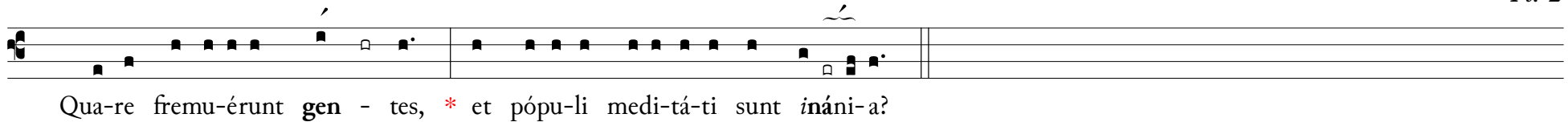
Psalmus 2.

Is. 35, 3.4

Posilněte * zesláblé ruce, buďte silní, řekněte: Hle přichází náš Bůh, aby nás zachránil, aleluja.

Ps. 2

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in **unum** * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum *ipsórum*.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira **sua**, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit **ad** me: * Fílius meus es tu, ego hódie *genui* te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem **tuam**, * et possessiónem tuam *términos terræ*.

Reges eos in virga **férrea**, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímmini qui iudicátis **terram**.

Servíte Dómino in **timóre**: * et exsultáte ei cum *tremóre*.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur **Dóminus**, * et pereátis de *via iusta*.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes, qui confidunt *in eo*.

Glória Patri et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, * et in *sæcula sæculórum*. Amen.

Proč se bouří národové, * a kmeny kuží marné plány?

Scházejí se králové země, vládcové se umlouvají * na Pána a jeho pomazaného:

Roztrhejme jejich pouta * a jho jejich odvrhněme!

Ten, jenž v nebesích sídlí, se směje, * Hospodin se posmívá jim.

Poté však mluví k nim ve svém hněvu, * ve svém rozhorlení je děsí:

Já přec jsem králem od něho učiněn na Siónu, jeho svaté hoře! * Hlásám výrok Hospodinův:

Pravilť ke mně: * Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tě.

Požádej, a dám ti národy v majetek, * a v tvé vlastnictví končiny země.

Ovládej je železnou holí, * a jako nádobu z hlíny je rozbij!

Teď tedy, králové, buďte moudří, * přijměte výstrahu, vládcové země!

Služte Hospodinu s bázní, * jásejte mu s uctivým chvěním.

Podvolte se přikázáním, by se Hospodin nerozhněval, * ať není vaše cesta vám zkázou;

můžeť snadno vzplát hněv jeho. * Blaze všem, kdo doufají v něho!

Psalmus 3.

Cf. Is. 66, 10

III a **G** Audé-te omnes * et læ-támi-ni: ecce qui-a vé-ni-et Dómi-nus ulti-ónis, addúcet re-tri-bu-ti-ónem: ipse véni-et et
 salvá-bit nos.

Radujte se všichni * a plesejte: ejhle přijde Pán a mstitel, přijde a zachrání nás.

Ps. 3

Dómine quid multipli-cá-ti sunt qui trí - bu-lant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Dómine, suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me,

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípíu, et nunc et semper, * et in sǎcula sǎculórum.

Amen.

Pane, jak četní jsou, kteří mne sužují! * Mnozí proti mně povstávají, mnoho těch, kteří o mně říkají: * Není mu pomoci u jeho Boha.

Ty, však, Pane, jsi štítem vůkol mne; * slávou mou, a ty hlavu mou zdviháš.

Hlasitě volám k Hospodinu, * a on mne vyslýchá se svatých hor svých.

Klidně jsem si lehl a usnul, * a vstal jsem, ježto Pán mne podpírá.

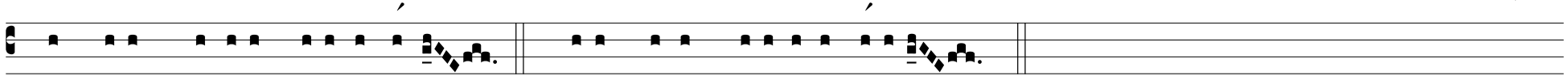
Nebojím se tisíců lidu, který se vůkol mne utábořil. * Povstaň, Pane, pomoz mi, Bože můj!

Vždyť jsi rozbil mým odpůrcům čelisti, * zuby bezbožných jsi roztříštil.

U Pána pomoc jest, * a nad tvým lidem tvé požehnání!

Versus.

Ps. 49, 2.3

℣. Ex Si-on spé-ci-es decó-ris e-ius. ℞. De-us noster mani-féste véni-et.

℣. Bůh září ze Sionu plného krásy. ℞. Přichází náš Bůh.

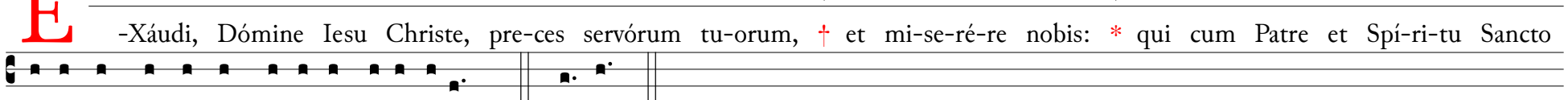
Matutinum

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed líbe-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

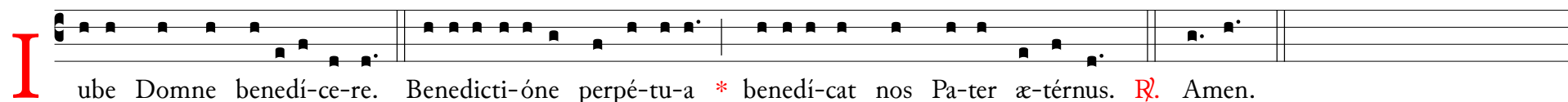
E-Xáudi, Dómine Iesu Christe, pre-ces servórum tu-orum, † et mi-se-ré-re nobis: * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto

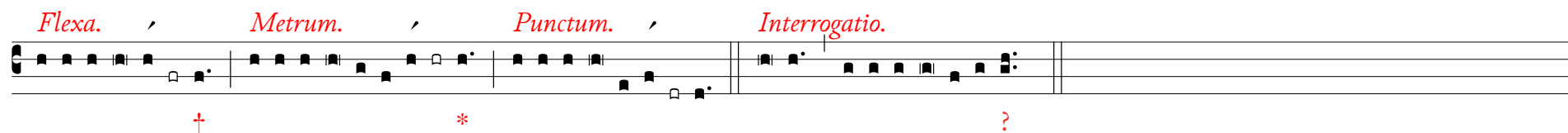
vi-vis et regnas in sæcu-la sæcu-lórum. ℞. Amen.

Vyslyš Pane Ježíši Kriste prosby svých služebníků † a smiluj se nad námi, * jenž s Otcem a Duchem...

Benedictio.

Rač, pane, požehnat. Věčný Otec nám stále žehnej. R̃. Amen.

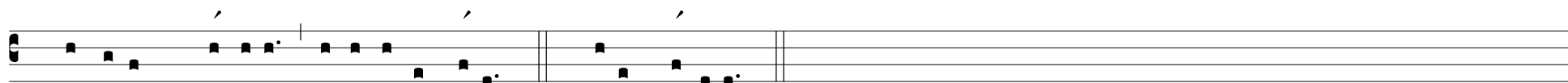
Lectio I.

Is. 11, 1-4

De Isaia Prophéta.

Et egrediétur virga de rádice Iesse, et flos de rádice eius ascéndet; † et requiescet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, * spíritus consílii et fortitúdinis, † spíritus sciéntiæ et pietátis; * Et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum iudicábit neque secúndum auditum áurium árguet; † Sed iudicábit in iustítia páuperes, * et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ.

Z Jišajova kmene vzejde výhonek, z jeho kořenů vyrazí šlahoun. Na něm spočine Jahvův duch, duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a bázně z Jahva: v bázni z Jahva tkví jeho vnuknutí. Bude soudit, ale ne podle zdání. Vysloví se, ale ne podle doslechu. Bude soudit slabé spravedlivě, pokorným země vynese nestranný rozsudek.

¶ Tu autem, Dómine, mi-se-ré-re nobis. R̃. De-o grá-ti-as.

Responsorium 1.

R Mch. 4, 8.9 *℣* Cantor; H21

Matutinum

IV
H Ie- rú-sa- lem, * ci-to vé-ni- et sa-lus tu- a: qua-re mœró-re con-súme- ris? numquid consi- li-
 á-ri- us non est ti- bi, qui- a invocá- vit te do- lor? † Sal- vá-bo te, et libe- rá-bo te, no- li ti-mé- re. *℣*.
 Ego enim sum Dómi-nus De-us tu- us, Sanctus Isra-ël, Re- demptor tu- us. † Sal- vá-bo te, et libe- rá-bo
 te, no- li ti-mé- re.

Jerusaléme, * brzy už přijde tvoje spása. Proč se stále trápíš v úzkostech, což u tebe není rádce, proč tě sužuje bolest? † Zachráním tě a vysvobodím, neboj se. *℣*.
 Vždyť to jsem já, Pán a Bůh tvůj, Svatý Izraele a Spása tvoje. † Zachráním tě a vysvobodím, neboj se.

Benedictio.

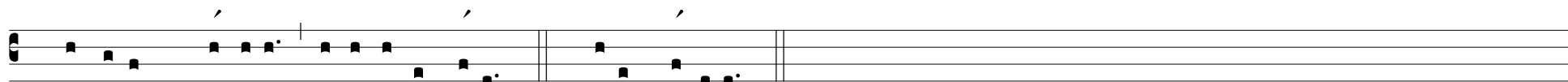
Rač, pane, požehnat. Jednorozený Boží Syn nám žehnej * a nám pomáhej. R̃. Amen.

Lectio II.

Et percútiet terram virga oris sui, * et spíritu labiórurum suórum interficiet ímpium. Et erit iustítia cíngulum lumbórum eius, * et fides cinctórium renum eius. Habitábit lupus cum agno, et pardus cum hædo accubábit; † vítulus, et leo, et ovis, simul morabúntur, * et puer párvulus minábit eos. Vítulus et ursus pascéntur, † simul requiéscent cátuli eórum; * et leo quasi bos cómedet páleas.

Is. 11, 4-7

Udeří zemi metlou svých úst a dechem svých rtů usmrtí zlovolníka. Spravedlnost opásá jeho bedra a věrnost opásá jeho boky. Vlk bude bydlet s beránkem, levhart ulehne s kůzletem. Tele, lvíče a vykrmené zvíře půjdou pospolu, povede je malý chlapec. Kráva a medvědice se budou pást, pospolu ulehnou jejich mláďata. Lev jako býk bude žrát slámu.

Ṽ. Tu autem, Dómine, mi-se-ré-re nobis. R̃. De-o grá-ti-as.

Responsorium 2.

R Zach. 14, 5.7-9 *℣* Is. 40, 10; H22

Matutinum

V
Ecce Dóminus * véni-et, et omnes Sancti e-ius cum e- o, et e- rit in di- e il- la lux
 mag- na: et ex-íbunt de Ie- rú-sa- lem si-cut aqua mun- da: † Et regnábít Dómi- nus in æ-térnum
 super om-nes gen- tes. *℣*. Ecce Dóminus cum virtú-te vé-ni- et: et regnum in manu e-ius, et po-téstas et
 impé-ri- um. † Et.

Ejhle, Hospodin * přijde a všichni svatí jeho s ním a bude v den onen světlo velké. Z Jeruzaléma poplynou vody čisté † a Hospodin bude na věky kralovat nad všemi národy. *℣*. Hle, Pán přijde s mocí, v jeho ruce je královská vznešenost, vláda i moc.

Benedictio.

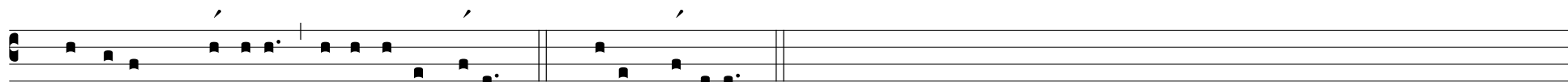
Rač, pane, požehnat. Milost Ducha Svatého ať osvíti nám smysly * i srdce. R. Amen.

Lectio III.

Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis; * et in cavérna réguli qui ablactátus fúerit manum suam mittet. Non nocébunt et non occídent in univérso monte sancto meo, † quia repléta est terra sciéntia Dómini, * sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Iesse, qui stat in signum populórum, † ipsum gentes deprecabúntur, * et erit sepúlcrum eius gloriósum.

Is. 11, 8-10

Kojenec si bude hrát u skrýše jedovatého hada, na zmijí díru položí ruku malé děcko. Už se nebude páchat zlo ani násilí na celé mé svaté hoře, neboť země bude naplněna poznáním Jahva, tak jako vody pokrývají mořské dno. Onoho dne budou národy vyhledávat Jišajův kořen, který se tyčí jako znamení národům, a jeho sídlo bude slavné.

Y. Tu autem, Dómine, mi-se-ré-re nobis. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium 3.

R Cantor V Is. 40, 10; H22

Matutinum

I
C I-vi-tas Ierú-sa-lem, * no-li fle- re: quó- ni-am dó-lu- it Dó-mi- nus super te: † Et áu- fe-ret
 a te omnem tribu-la- ti- ó- nem. *¶* Ecce Dóminus in forti-tú-dine vé-ni- et: et bráchi-um e-ius
 do- mi-ná- bi- tur. † Et.

Neplač, město Jeruzalémské, vždyť pán se nad tebou slitoval † a odejme od tebe všechno soužení. *¶* Ejhle Pán přijde s mocí a jeho rámě získá vládu.

In II. Nocturno

Psalmus 4.

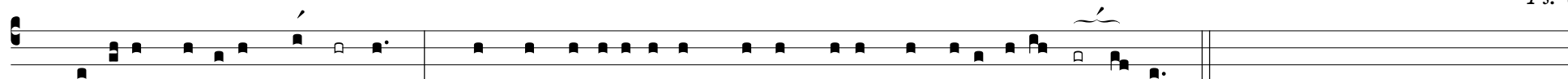
Cf. Lam. 4, 21

IV e

Audē et læ-tá-re, * fī-li-a Ierú-sa-lem: ecce Rex tu-us véni-et ti- bi: Si-on, no-li timé-re, qui-a ci-to véni-et sa-lus tu-a.

Raduj se a plesej, * Jeruzalemská dcero: hle tvůj Král přichází k tobě. Sione, neboj se, neboť tvoje spása přichází rychle.

Ps. 8

Dómine Dóminus nos - ter, * quam admi-rábi-le est nomen tu-um in uni-vér-sa ter - ra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univér-sas: * insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-sa terra!

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hospodine, Pane náš, * jak podivuhodné je tvé jméno po veškeré zemi!

Jeť vysoko na nebi * tvoje sláva.

Ze rtů nemluvnat a kojenců vyvozuješ si mocnou chválu na vzdory svým nepřátelům, * bys umlčel odpůrce, protivníky.

Hledím-li na nebesa tvoje, jež jsou dílo tvých prstů, * na měsíc, na hvězdy, které jsi upevnil,

co je člověk, že si ho všimáš, * nebo smrtelník, že o něj pečuješ?

Učinils rovna ho bezmála andělu, † slávou a ctí jsi ho korunoval * Ustanovils ho nad díly rukou svých

všecko jsi podřídil jeho nohám: † všecek brav a hovězí skot, * ano i zvířata polní;

nebeské pŕactvo a ryby mořské, * cokoli prochází cestami moře.

Hospodine, Pane náš, * jak podivuhodné je tvé jméno po veškeré zemi!

Psalmus 5.

V a
R Ex nos-ter * advé-ni-et Christus, quem Io-ánnes præ-di-cá- vit Agnum es-se ventúrum.

Přijde náš král Kristus, kterého Jan předpověděl jako Beránka, který má přijít.

Ps. 9, 2-11

Confi-tébor ti-bi Dómine in to-to corde me - o: * narrábo ómni-a mi-rabí-li-a tu - a.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime,
 In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt
 a fácie tua.

Quóniam fecisti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum
 qui iúdicas iustítiam.

Increpásti gentes, et périit impius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et
 in sǽculum sǽculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitatés eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum permanet.

Parávit in iudício thronum suum: † et ipse iudicábit orbem terræ in
 æquitáte, * iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiutor in opportunitátibus, in
 tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti
 quæréntes te Dómine.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Chci tobě děkovat, Pane, celým svým srdcem, * chci vypravovat všechny tvé
 divy,

chci radovati se a plesat z tebe, * chci zpívat jménu tvému, Svrchovaný.

Byloť ustoupit mému nepříteli; * klesl a zašel před tvým obličejem.

Neboť jsi provedl spravedlivě při mou, * zasedíš na trůn, spravedlivý soudce.

Pokárals pohany, i zhynuli hříšní, * jméno jejich vyhladils na věky věkův.

Veta jest po meči nepřátel, * zbořils jim města,

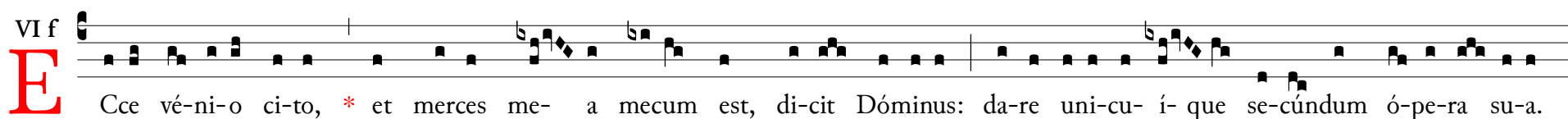
není památky po nich jako po zvuku. * Hospodin však na věky trůnit bude,
 postavil si trůn svůj, aby soudil. † On soudí okruh země spravedlivě, *
 posuzuje národy dle práva.

Proto jest Hospodin útočištěm chudému, * pomocníkem v dobách utrpení.

I doufají v tebe, kteří znají tvé jméno, * neb neopouštíš, Pane, tě hledajících.

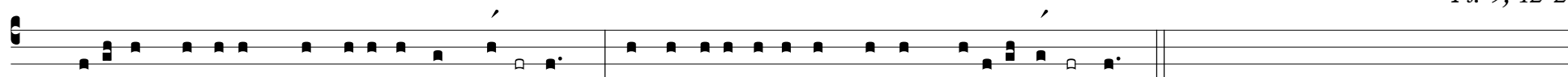
Psalmus 6.

Apc. 22, 12

Hle, můj návrat je blízko * a přináším s sebou mzdu, říká Hospodin, kterou každému vyplatím podle jeho činů.

Ps. 9, 12-21

Quóniam requírens sánguinem eórum **recordátus** est: * non est oblítus **clamórem páuperum**.

Miserére mei **Dómine**: * vide humilitátem meam de inimícis **meis**.

Qui exáltas me de portis **mortis**, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis **filiae Sion**.

Exsultábo in salutári **tuo**: * infixæ sunt gentes in intéritu, *quem fecérunt*.

In láqueo isto, quem **abscondérunt**, * comprehénsus est **pes eórum**.

Cognoscétur Dóminus iudícia **fáciens**: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est **peccátor**.

Convertántur peccatóres in **inférnum**, * omnes gentes quæ obliviscúntur **Deum**.

Quóniam non in finem oblívio erit **páuperis**: * patiéntia páuperum non peribit in **finem**.

Exúrge Dómine, non confortétur **homo**: * iudicéntur gentes in conspéctu **tuo**.

Constitue Dómine legislatórem **super eos**: * ut sciant gentes quóniam **hómínes** sunt.

Glória Patri *et* **Fílio**, * *et* **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípíu, et nunc *et* **semper**, * *et* in **sæcula sæculórum**. Amen.

Zpívejte Pánu, jenž trůní na Sionu, * zvěstujte mezi národy skutky jeho.

Neboť, aby krev pomstil, vzpomněl si na ně, * nezapomněl na křik ubožákův.

Milostně shlédl jsi, Pane, * jak jsem byl snížen,

ty, jenž mne vyzdvihuješ ze bran smrti, * abych vypravoval všechny tvé chvály, ve branách sionských

z tvé spáasy se těšil. * Spadli pohané do jámy,

svého to díla, v osidle, * jež polékli, chytli se za nohy.

Dal se poznat Hospodin, jenž soudil, * do díla svých rukou se zapletl hříšník.

Hříšníci do pekel se vrátit musí, * každý pohan, jenž na Boha zapomíná.

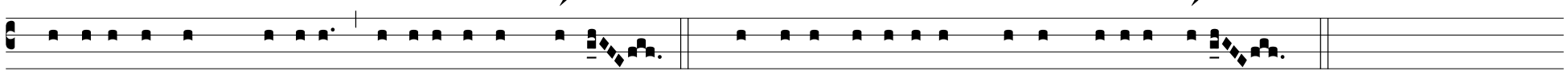
Nebudeť na věky v zapomenutí chudaš, * naděje ubohých nebude navždy marná.

Povstaň, Hospodine, ať nezpyšní člověk, * ať jsou souzeni pohané před tvou tváří;

ustanov jim, Pane, učitele, * aby poznali pohané, že jsou lidé.

Versus.

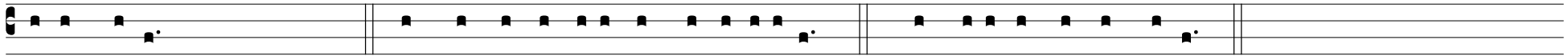
Is. 16, 1

℣. Emítte Agnum, Dómine, Domina-tó-rem terræ. ℞. De Petra de-sérti ad montem fi-li-æ Si-on.

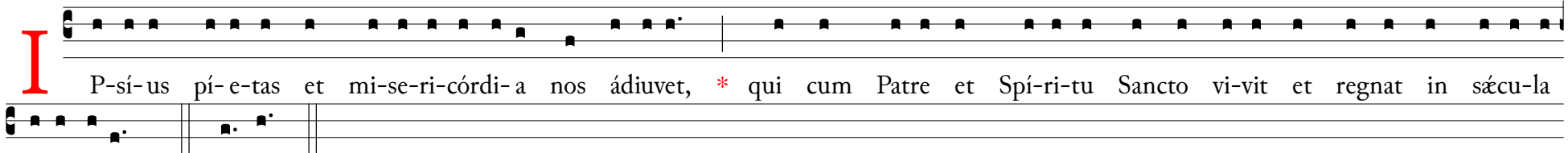
℣. Pošli, Pane, beránka, pána země. ℞. Ze Sely, jež leží poblíž pouště, na horu sionské dcery.

Matutinum

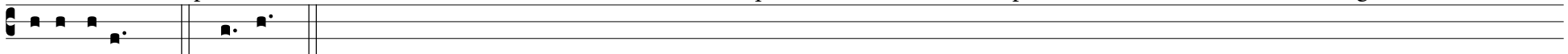

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed líbe-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

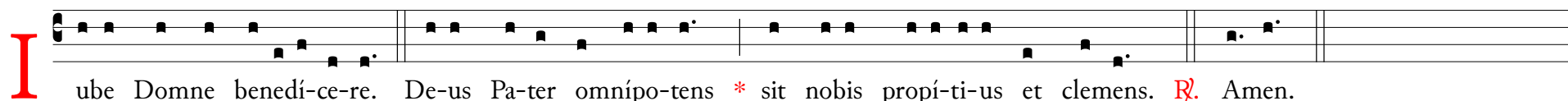
I P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sæcu-la

sæcu-lórum. ℞. Amen.

Tvá milost a laskavost nechť nám pomáhá, jenž žiješ a vládneš s Otcem a Svatým Duchem na věky věků.

Benedictio.

Rač, pane, požehnat. Bůh Otec všemohoucí, * buď k nám milostivý a odpouštějící. *R.* Amen.

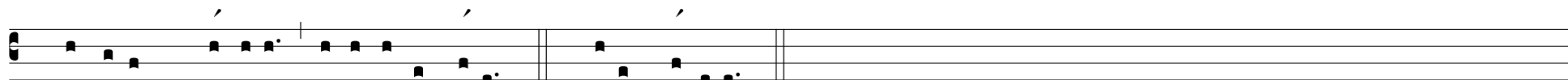
Lectio IV.

Lib. 4. in cap. 11. Isaiae.

De Expositione sancti Hierónymi Presbytéri in Isaíam Prophétam.

Et egrediétur virga de rādice Iesse. Usque ad principium visionis, vel pón-deris Babylónis, quod vidit Isaías, filius Amos, † omnis hęc prophétia de Christo est: quam per partes vólumus explanáre, * ne simul propósita atque dissérta lectóris confúndat *memóriam*. Virgam et florem de rādice Iesse ipsum Dóminum Iudæi interpretántur: † quod scílicet in virga regnántis poténtia, * in flore pulchritúdo *monstrétur*.

A vyraší prut z kořene Jesse. Až k začátku vidění odplaty Babylónské, jež spatřil Izaiáš, syn Ámosův, je vše proroctvím o Kristu, jež hodláme vyložit po částech, aby čtenářovu paměť nezmátly společně uváděné výklady a námitky. Prut i květ z kořene Jesse Židé vykládají jako samého Pána: prut totiž označuje sílu vlády a květ krásu.

V. Tu autem, Dómine, mi-se-ré-re nobis. *R.* De-o grá-ti-as.

Responsorium 4.

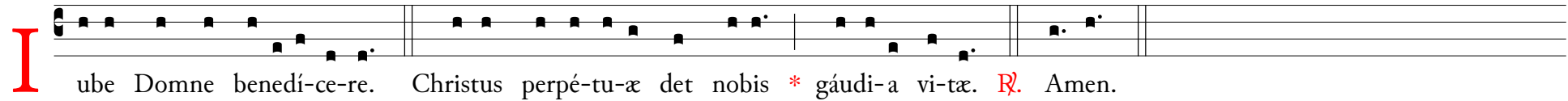
R Is. 43, 14.15 *∇* Cantor; H22

Matutinum

E Cce véni-et Dóminus, * pro-téctor noster Sanctus Is- ra- ěl, † Co-ró- nam regni habens in cá-
 pi-te su- o. *∇*. Et dominábi-tur a ma-ri usque ad ma- re, et a flúmine usque ad téminos or-bis
 terrá- rum. † Co-ró- nam.

Ejhle, přijde Hospodin, * náš ochránce, Svatý Izraele, † maje královskou korunu na své hlavě. *∇*. A bude vládnout od moře k moři, od řeky až do končin země.

Benedictio.

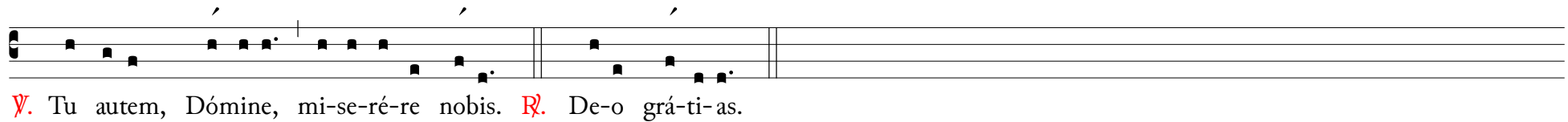
Rač, pane, požehnat. Necht nám Kristus dá radost věčného života. R. Amen.

Lectio V.

Nam et sævítia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis exstinguere, † huic dispensationi nésciens serviébat: ut dum atróci inténtus facínori, * ignótum sibi púerum indiscreta infántium cæde perséquitur, † annuntiátum cælitus dominátoris ortum insígnior ubique fama loquerétur: * quam promptiorem ad narrándum, † diligentiorémque faciébat et supérnæ significatiónis nóvitas, * et cruentíssimi persecutóris impietas. Tunc autem étiam Ægýpto Salvátor illátus est, † ut gens antiquis erróríbus dédita, * iam ad vicínam salútem per occúltam grátiam signarétur: † et quæ nondum eiécerat ab ánimo superstitióem, * iam hospítio recíperet veritátem.

Lib. 4. in cap. 11. Isaia.

Neboť Herodes chtěl krutě vymýtit zárodky královské vlády namířené proti němu, avšak nevědomky posloužil tomuto úradku, takže když ve svém sverepém záměru pronásleduje neznámého chlapce, pobíjí děti, jen jako by se všude šířila pověst o oznámeném zrodu nebeského vládce, kterou podporovala jak nová výsostná znamení, tak přeukrutná bezbožnost pronásledovatele. Tak přinesli Spasitele do Egypta, aby národ od pradávna vydaný napospas bludům byl skrytou milostí předznamenáním blízké spásy: ten, jenž ještě z mysli nevypudil předsudky, již v pohostinství přijal pravdu.

Responsorium 5.

R Is. 66, 13.14 *V* Is. 46, 13; H22

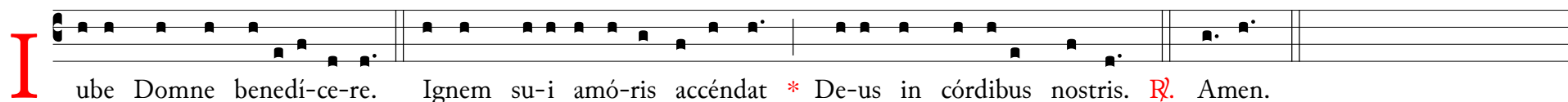
Matutinum

VIII

Sicut ma-ter conso-lá-tur * fi-li-os su-os, i-ta conso-lábor vos, di-cit Dómi-nus: et de Ie-rú-sa-lem ci-vi-tá-te quam e-lé-gi, véni-et vobis auxí-li-um: † Et vidé-bi-tis, et gaudé-bit cor ves-trum. *V*. Da-bo in Si-on sa-lú-tem, et in Ierú-sa-lem gló-ri-am me-am. † Et.

Jako matka utěšuje * své syny, potěším vás i já, praví Hospodin, a z Jeruzaléma, města, které jsem si vyvolil, vám přijde pomoc. † Až to uvidíte, vaše srdce se rozradostní. *V*. Vložím na Sion spásu, dám Jeruzalému svou slávu.

Benedictio.

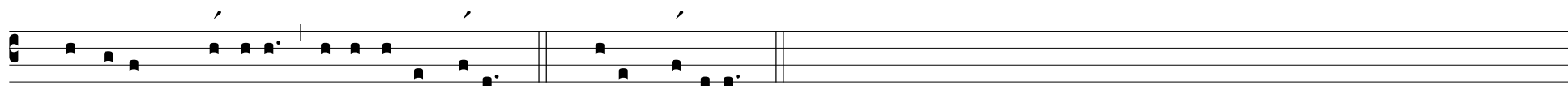
Rač, pane, požehnat. Bůh rozněť v nás oheň své lásky. *R.* Amen.

Lectio VI.

Agnoscamus ergo, dilectissimi, † in Magis adoratoribus Christi, vocatiōnis nostræ fideique primitias: * et exsultantibus animis beatæ spei inítia celebrémus. Exinde enim in ætérnam hereditatem cœpimus introire: † exinde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt, et véritas, * quam Iudæorum obcæcátio non récipit, ómnibus natióibus lumen suum invéxit. Honorétur itaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salutis nostræ Auctor apparuit: † et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, * nos omnipoténtem adorémus in cælis. Ac sicut illi de thesáuris suis mýsticis Dómino múnus spécies obtulérunt, † ita et nos de córdibus nostris, * quæ Deo sunt digna, promámus.

Lib. 4. in cap. 11. Isaie.

Rozpoznejme, drazí, v mudrcích uctívajících Krista, předky našeho povolání a naší spásy, a v jásetu ducha slavme zárodek blažené naděje. Od tehdy jsme se totiž počali ujímat věčného dědictví, od té doby se nám otevřela tajemství Písem hovořících o Kristu a pravda, již židovská ztemnělost nepřijala, vrhla své světlo na všechny národy. Uctěn budiž tedy námi přesvatý den, v němž se zjevil rozmnožitel naší spásy. Tomu, jehož mágové uctívali jako dítě v kolébce, se všemohoucímu klanějme v nebesích. A jako oni obětovali ze svých pokladů Pánu mystické dary, i my ze svých srdcí vydejme to, co je hodno Boha.

Psi. Tu autem, Dómine, mi-se-ré-re nobis. *R.* De-o grá-ti-as.

Responsorium 6.

R Ir. 31, 5-7 V Zach. 9, 9; H23

Matutinum

VIII
H Ie-rú-sa-lem, * plantá-bis víne-am in mónti-bus tu-is: et exsultá-bis, qui-a di-es Dó-mi-ni vé-ni-et: surge, Si-on, convérte-re ad De-um tu-um: † Gau-de et lætá-re, Ia-cob: qui-a de médi-o Gén-ti-um Salvá-tor tu-us véni-et. V. Exsulta sa-tis, fi-li-a Si-on: iúbi-la, fi-li-a Ie-rú-sa-lem. † Gau-de. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i San-cto. † Gau-de.

Vysadíš vinici, Jeruzaléme, na svých vrcholcích, a zaplesáš, neboť přijde den Páně. Povstaň Sióne, obrať se k svému Bohu, † raduj se a vesel Jákobe, neboť Spasitel přijde z národů. V. Zaplesej více dcero Siónská, zahlahol dcero Jeruzalémská.

In III. Nocturno

Psalmus 7.

Ambros. Expos. Evang. Lc. lib. 2

VII d
G ábri-ël Ange-lus * locú-tus est Ma- rí-æ, di-cens: Ave, grá-ti-a plena; Dóminus tecum: benedícta tu inter mu-lí-e- res,
 et benedíctus fructus ventris tu-i.

Anděl Gabriel * promluvil k Marii, řka: Zdrávas, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého.

Ps. 9, 22-32

Ut quid Dómine re-cessís - ti lon - ge, * déspi-cis in opportuni-tá-tibus, in tribu-la - ti-ó - ne?

Dum súperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedíctur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

Proč tak daleko, Hospodine, se staviš, * odvracuješ se v čas utrpení?

Zpupnost bezbožného chudáka pálí; * kéž se chytí do tenat, která si vymyslí!

Chlubit se bezbožník choutkami * své duše,

lupič si pochvaluje a pohrdá Pánem; * hříšník ve své nadutosti ho nedbá,

myslí si, že není Boha; * poskvrněny jsou cesty jeho vždycky.

Daleko jsou od něho tvé soudy, * na všechny protivníky své s patra hledí.

Říká si v svém duchu: * Neviklám se, nikdy, nikdy neštěstí nestíhá mne.

Ústa má plná zloby, lsti a hoře, * pod jazykem jeho je trýzeň a zkáza.

Sedává na číhané s bohatými v skrýších, * aby zabil nevinného,

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem dum áttahit eum. In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǣcula sǣculórum.

Amen.

oči jeho po chudásu slídí. * Číhá v úkrytu jako lev v svém houští,

číhá, aby uchvátil ubohého, * uchvátil ubohého léčkou ho zadržna.

Poráží ho, že dlužno mu se krčit, * padá chudás násilnou jeho rukou.

Říká si v duchu: Bůh na to zapomíná, * odvrátil tvář svou, nic na věky neuvidí.

G ábri-ěl Ange-lus * locú-tus est Ma- rí-æ, di-cens: Ave, grá-ti-a plena; Dóminus tecum: benedícta tu inter mu-lí-e- res,
et benedíctus fructus ventris tu-i.

Psalmus 8.

VIII g

M

A- rí-a di-xit: * Pu-tas qua-lis est ista sa-lu-tá-ti-o, qui-a conturbá-ta est á-nima me-a, et qui-a pa-ri-tú-ra

sum Regem, qui claustrum virgi-ni-tá-tis me- æ non vi-o-lábit?

Maria řekla: * Co asi je to pozdravení, neboť se otrásla má duše, že mám porodit krále, jenž neporuší hráz panenství?

Ps. 9, 33-39

Exsúrge Dómine De-us, exalté-tur manus tu - a: * ne obli-viscá-ris páuperum,

Propter quid irritávit ímpius Deum; * dixit enim in corde suo: *Non requíret.*Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in *manus tuas*:Tibi derelíctus est **pauper**: * órphano tu *eris adiutor*.Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non *inveniétur*.Dóminus regnábit in ætérnum, et in sǎculum sǎculi: * períbitis gentes de terra *illíus*.Desidérium páuperum exaúdívit Dóminus: * præparatióem cordis eórum *audívit auris tua*.Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo *super terram*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et **semper**, * et in sǎcula sǎculórum. Amen.

Povstaň, Pane Bože, zdvihniž se ruka tvá, * nezapomínej se nad chudými!

Proč by měl bezbožník pohrdati Bohem, * a si myslit, že toho nebudeš stíhat?

Vidíš to, neboť ty trápení a bolu si všímáš, * abys jej vzal do svých rukou.

Na tebe jen odkázán jest chudás, * sirotku jen ty jsi pomocníkem.

Přelom rámě hříšníka, zlovolného, * buď hřích jeho stíhán, ať přestane býti.

Hospodin bude králem na věky věkův; * vyhynete, pohané z jeho země.

Žádost ubohých vyslyšíš, Hospodine, * nakloníš ucho své ku přání jejich,

bys ujal se sirotka a sniženého, * aby již neutlačoval smrtelník z hlíny.

Psalmus 9.

IV e

IN advén-tu summi Re- gis * mundéntur cor-da hó-mi-num, ut digne ambu-lémus in occúrsum il-lí-us: qui- a ecce vé-ni- et et non tardábit.

Při příchodu nejvyššího krále * budou očištěna lidská srdce, abychom před ním chodili po zásluze. Přijde totiž a nebude meškat.

Ps. 10

In Dómino confi - do: † quómodo dí-ci-tis ánimæ me - æ: * Tránsmigra in montem si-cut pas - ser?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus et iustítias díléxit: * æquitatem vidit vultus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

V Hospodina skládám důvěru svou; † kterak můžete mi radu dávat: * Prchni do hor, jako ptáče činí!

Neboť, hle, hříšníci luk již natahují, † kladou střely svoje na tětívu, * by z temna stříleli na lidi upřímných srdcí.

Vždyť i základy řádů tvých podvracejí, * spravedlivý pak co mohl poříditi? Hospodin však – ve svatém chrámu svém jest; * Hospodin však – na nebesích trůní.

Oči jeho na chudása hledí, * zraky jeho zkoumají lidské plémě.

Pán zkoumá svatého i bezbožného; * do duše nemá rád toho, jenž miluje špatnost.

Dštít bude na hříšné * ohnivé uhlí a síru; bouřný vichor bude kalich jim daný.

Jeť Pán spravedlivý a miluje správnost; * na to, co slušno jest, patří jeho tvář.

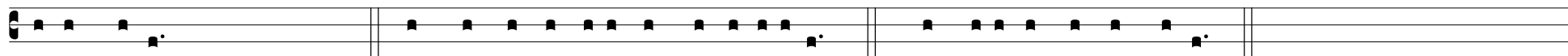
Versus.

Cf. Mch. 1, 3

℣. Egredi-é-tur Dóminus de loco sancto e-ius. ℞. Véní-et, ut salvet pópu-lum su-um.

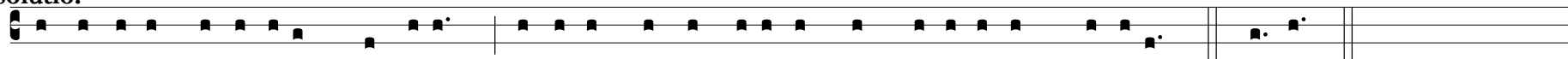
℣. Hospodin vyjde ze svého svatého místa. ℞. Přijde, aby zachránil svůj lid.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ℣.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed líbe-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

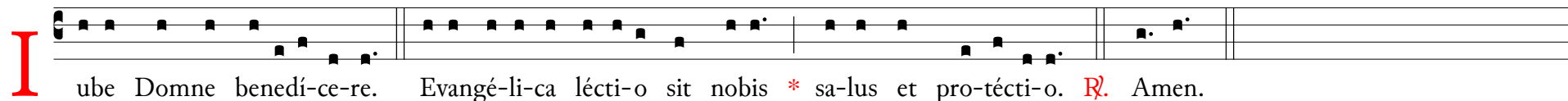
A

Víncu-lis pecca-tórum nostrórum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. ℞. Amen.

Z okovů našich hříchů, * vysvobod' nás všemohoucí a milosrdný Pán. ℞. Amen.

Benedictio.

Rač, pane, požehnat. Čtení evangelia nechť je nám * spásou a ochranou. R. Amen.

Lectio VII.

Mt. 11, 2-10

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

In illo tempóre: Cum audísset Ioánnes in v́nculis ópera **Christi**, † mittens duos de discípulis suis, * ait illi: *Tu es qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et relíqua.*

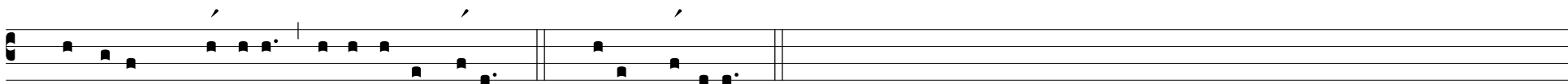
Homília sancti Gregórii Papæ.

Visis tot signis tantisque virtútibus, * non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, * cum eum post tot miracula moriéntem vidit. Unde et Paulus **dicit**: † Nos autem prædicámus Christum crucifixum, * Iudæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus Auctor vitæ morerétur: † et inde contra eum homo scándalum sumpsit, * unde ei ámplius débitor fieri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dígnus honorándus est, * quanto pro homínibus et indigna suscepit.

Tehdy Jan ve vězení uslyšel o Kristových skutcích. Poslal k němu své učedníky se vzkazem: „Jsi ten, jenž má přijít, anebo máme čekat někoho jiného?“

Homilia 6. in Evang. post init.

Kdo viděl tolik znamení takové moci, nemohl se pohoršit, ale žasnout. Přesto se však mysl nevěřících na tom pohoršila, když ho spatřila po všech těch divech umírat. Proto říká Pavel: My kážeme Krista ukřižovaného, Židům pohoršení, národům hloupost. Lidem se totiž zdálo hloupé, aby původce života umřel za lidi, a proto se nad ním člověk pohoršil, neboť se mu měl stát větším dluhem zavázán. Neboť tím více a náležitěji má být Bůh lidmi uctíván, čím více nedůstojnosti přijal kvůli lidem.

V. Tu autem, Dómine, mi-se-ré-re nobis. R. De-o grá-ti-as.

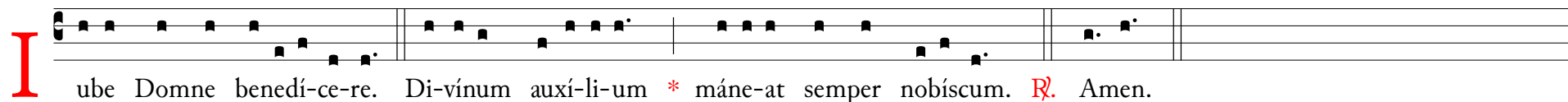
Responsorium 7.

R Cantor *℣* Is. 16, 5; H23

III
E -Gredi-é-tur Dó- minus * de Samá-ri- a ad por- tam, quæ réspi-cit ad O- ri- én- tem: et véni-
 et in Beth-lehem, ámbu-lans super a-quas re-dempti- ó- nis Iu- dæ: † Tunc sal-vus e- rit omnis ho-mo:
 qui-a ec- ce vé- ni- et. *℣*. Et præpa-rá- bi- tur in mi-se-ri-córdi-a só-li-um e- ius, et sedébit su-per illud
 in ve-ri- tá- te. † Tunc.

Pán vyjde * ze Samaří k bráně položené na východ a přijde do Betléma. Půjde po vodách spasení Judova. † Tehdy bude zachráněn každý člověk, neboť hle, přijde.
℣. Zřídí si trůn v milosrdenství a usedne na něm v pravdě.

Benedictio.

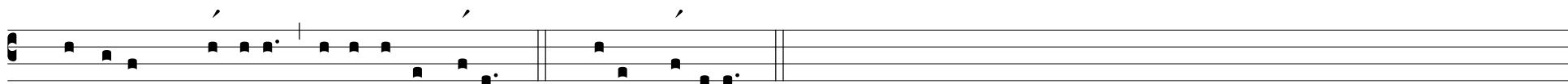
Rač, pane, požehnat. Boží pomoc * buď vždy s námi. R. Amen.

Lectio VIII.

Quid est ergo **d**ícere: † Beátus qui non fúerit scandalizátus in me; * nisi apérta voce abiectiónem mortis suæ humilitatémque *signáre*? Ac si paténter **d**icat: † Mira *quidem* fácio, * sed abiecta perpéti non *dedígnor*. Quia ergo moriéndó te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, † ne in me *mortem* despícient, * qui signa *venerántur*.

Homilia 6. in Evang. post init.

Co tedy znamená říci: „Blažený, kdo se nade mnou nepohorší“, nežli jasným hlasem předznačit své zavržení a pokoření ve smrti? Jako by otevřeně říkal: Činím sice divy, ale neodmítám snášet zavržení. A protože tě následuji ve smrti, je lidem, kteří dbají na znamení, třeba se mít velmi na pozoru, aby mnou ve smrti neopovrhli.

℣. Tu autem, Dómine, mi-se-ré-re nobis. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium 8.

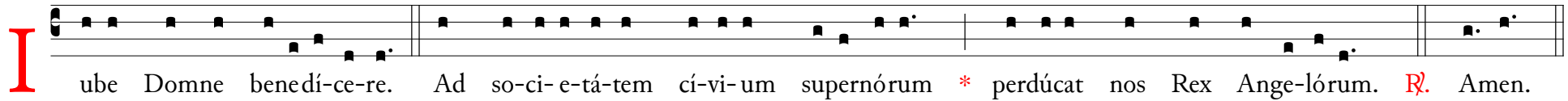
R Cantor V Hab. 2, 3; H34

II
F Estína, * ne tardá- ve- ris, Dómi- ne: † Et lí- be- ra pó-pu-lum tu- um. V. Ve- ni,

Dómine et no-li tardá- re: re-láxa fa-cinó-ra plé-bi tu- æ. † Et.

Pospěš, * nemeškej, Pane, † a vysvobod' svůj lid. V. Přijď, Pane, a neprodlévej, uvolni pouta svého lidu.

Benedictio.

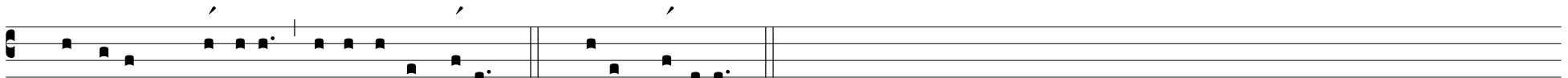
Rač, pane, požehnat. Do společnosti občanů nebes * ať nás dovede král andělů. R. Amen.

Lectio IX.

Sed dimíssis Ioánnis discípulis, * quid de eódem Ioánne turbis dicat, audiámus. Quid existis *in* desértum *vidére*? Arúndinem *vento agítatam*? Quod vidélicet non *asseréndo*, * sed *negándo* íntulit. Arúndinem quippe mox ut *aura* contígerit, * in partem álteram *ínfléctit*. Et quid per arúndinem, *nisi carnális ánimus designátur*? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, *statim in partem quámlibet ínclinátur*?

Homilia 6. in Evang. post init.

Ale poslyšme, co řekl zástupům, když propustil Janovy žáky. Co jste vyšli spatřit na poušť? Třtinu hnanou větrem? To uvedl, aby mu odporovali, ne aby mu přisvědčili. Jakmile se třtiny totiž dotkne jen větérek, ohýbá se na druhou stranu. A na co poukazuje třtina, než na tělesné myšlení? To, jak se ho jen dotkne přízeň nebo ztráta, hned se kloní k libovolné straně.

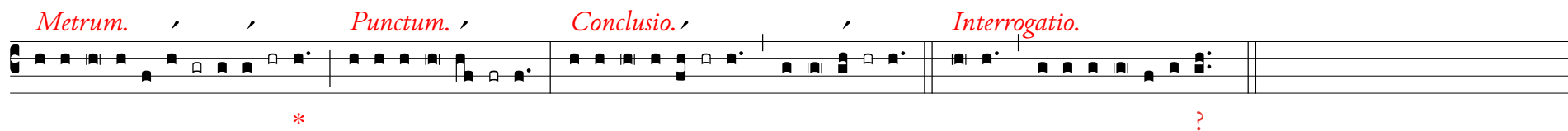

Responsorium 9.

R Cantor V Is. 40, 10

III
E C- ce Dómi-nus * vé- ni-et cum splendó- re des-cén- dens, et vir- tus e- ius cum
 e- o, † Vi-si-tá-re pópu-lum su- um in pa- ce, et con-sti- tú- it super e- um vi- tam sem-pi- tér-
 nam. V. Ec- ce Dóminus nos- ter cum virtú- te vé- ni- et. † Vi-si-tá-re. V. Gló- ri- a Patri, et Fí-li- o,
 et Spi-rí- tu- i San- cto. † Vi-si-tá-re.

Ejhle, Pán * přijde a sestoupí v lesku záře a jeho moc bude s ním – † navštíví svůj lid v míru; upevnil nad ním svou věčnou cestu. V. Ejhle Pán přijde s mocí.

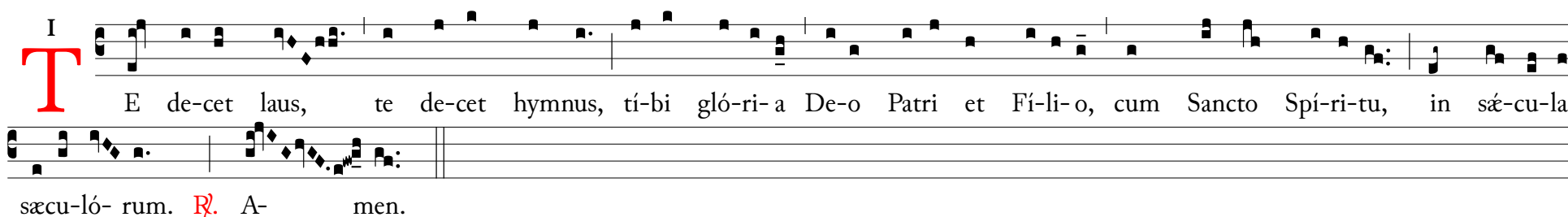

Lectio sancti Evangelii * secundum Matthaeum.

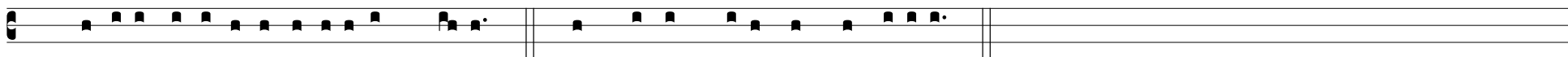
In illo tempore: * Cum audisset Ioánnes in vinctulis ópera Christi, mittens duos de *discípulis* suis, * ait illi: *Tu* es, qui ventúrus es, an álíum expectámus? Et respóndens Iesus ait illis: * Eúntes renuntiáte Ioánni quæ audístis et vidístis. Cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, surdi áudiunt, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur: * et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, cæpit Iesus dicere ad turbas de Ioáñne: *Quid* exístis in desértum *vidére*? arúndinem *vento* agitátam? Sed quid *exístis vidére*? hóminem *móllibus vestítum*? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus *regum* sunt. Sed quid *exístis vidére prophétam*? Etiam dico vobis et plus quam *prophétam*. Hic est *enim*, de quo scriptum est: * Ecce ego mitto ángelum meum ante faciém *tuam*, qui preparábit viam *tuam* ante te.

Mt. 11, 2-10

Tehdy Jan ve vězení uslyšel o Kristových skutcích. Poslal k němu své učedníky se vzkazem: „Jsi ten, jenž má přijít, anebo máme čekat někoho jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a povězte Janovi o tom, co slyšíte a vidíte: slepí vidí a chromí chodí, malomocní jsou očišťováni a hluchí slyší, mrtví se probouzejí k životu a chudým se hlásá radostná zvěst; a blahoslavený ten, komu nejsem kamenem úrazu!“ Když odcházeli, začal Ježíš k zástupům mluvit o Janovi: „Na co jste se do pustiny přišli podívat? Na třtinu zmítající se ve větru? Co jste tedy přišli zhlédnout? Vybraně oblečeného muže? Ale ti, kdo nosí vybrané oděvy, bývají v královských obydlích. Nač jste tam tedy šli? Podívat se na proroka? Ano, říkám vám, a na více než proroka. Je to ten, o němž je psáno: *Hle, já před tebou vypravuji svého posla, aby ti připravil cestu před tebou.*“

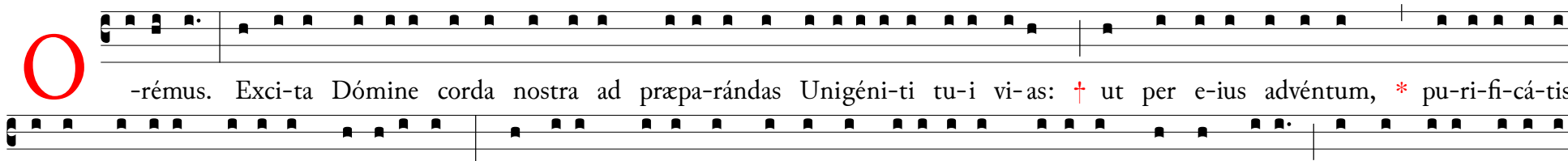

Tobě chvála, Tobě zpěvy, Tobě sláva, Bohu Otci i Synu i Svatému Duchu, na věky věků. R. Amen.

℣. Dó-mine, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. ℞. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

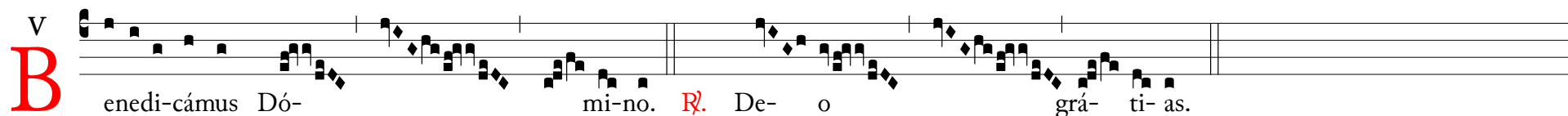

O-ré-mus. Exci-ta Dómine corda nostra ad præpa-rándas Unigéni-ti tu-i vi-as: † ut per e-ius advéntum, * pu-ri-fi-cá-tis
ti-bi méntibus serví-re me-re-ámur. Qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la

sæcu-ló-rum. ℞. Amen.

Probud Pane naše srdce k přípravě cesty tvého Jednorozeného, abychom díky jeho příchodu ti mohli sloužit s očištěnou myslí.

℣. Dómine, exáudi oratió-nem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

Benedi-cámus Dó-mi-no. ℞. De-o grá-ti-as.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℞. Amen.

℣. Duše věrných ať pro milosrdenství Boží odpočívají v pokoji. ℞. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiutó-ri-um me-um inténde. **R.** Dómine, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sá-cu-la sæ-cu-lórum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Cf. Dn. 3, 17.18; Mc. 13, 26; H23

I g
E C-ce in núbi-bus cæ-li * Dóminus vé-ni-et, cum po-testá-te magna, alle-lú-ia.

Hle v oblacích z nebes * přijde Pán s velikou mocí, aleluja.

Ps. 92

Dominus regná-vit, de-córem indútus est: * indútus est Dóminus forti-túdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sá-culo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vó-cibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo
Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sá-cula sæ-culórum. Amen.

Hospodin kraluje, oděn jest velebností; * oděn jest Hospodin a opásán
silou;

upevnil zemi též, * že se nekolísá.

Pevně stojí trůn tvůj od počátku; * od věčnosti jsi ty...

Vlny vznášejí vysoko, Hospodine, * vlny vznášejí vysoko svůj hukot

vlny vznášejí vysoko svůj jekot. * Podivuhodnější nežli hukot spoust
vodních,

nežli jekot mořského vlnobití, * podivuhodnější na výsostech Hospodin.

Výroky tvé jsou nejvýš spolehlivé, * domu tvému přísluší svatost,
Hospodine, na věčné časy.

Psalmus 2.

Is. 26, 1.2; H24

VII d
U RBS * forti-túdi-nis nostræ Si-on, Salvá-tor po-né-tur in e- a murus et antemu-rá-le: ape-rí-te portas, qui-a
 nobíscum De-us, alle-lú-ia.
 Město * a pevnost naše je Sión, Spasitel jej opevní příkopem a zdí. Brány otevřete, neboť s námi je Bůh, aleluja.
 lu-bi-lá-te De-o om - nis ter - ra: * serví-te Dómino in læ-tí-ti-a.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.
 Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, *
 átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum mis-
 ericórdia eius, * et usque in generatióne et generatióne véritas
 eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

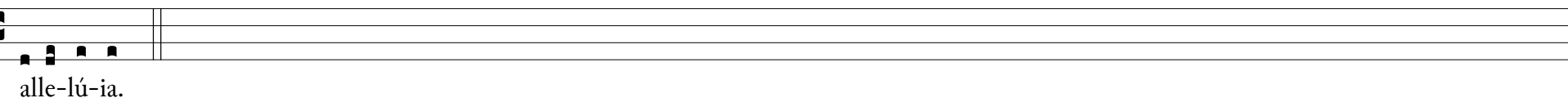
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum.
 Amen.

Jásej Bohu všechna země, * služte Hospodinu s veselím,
 předstupujte před něho * s plesáním.

Vězte, Hospodin že Bůh jest, * on nás učinil a ne my sami;
 jsme lid jeho a ovce pastvy jeho. † Vcházejte do bran jeho s díky, * do jeho
 nádvoří s chvalozpěvy,
 slavte ho, chvalte jméno jeho! Neboť dobrotiv je Hospodin, † na věky
 milosrdenství jeho, * a rod od rodu věrnost jeho.

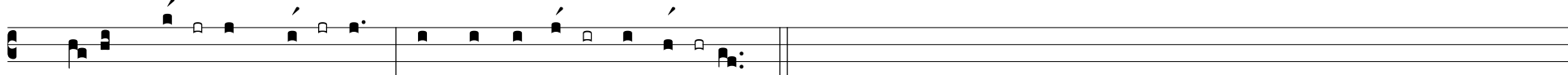
Psalmus 3.

Hab. 2, 3; H24

Hle Pán se zjeví, to není lež; jestliže prodlí, čekej jej, vždyť přijde a nebude meškat, aleluja.

Ps. 62

De-us De - us me - us * ad te de lu - ce ví-gi-lo.

Sitívit in te **ánima mea**, * quam multipíciter tibi **caro mea**.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto **appáruí tibi**, * ut vidérem virtútem tuam et **glóriam tuam**.

Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**: * **lábia mea** laudábunt te.

Sic benedicam te in **vita mea**: * et in nómine tuo levábo **manus meas**.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur **ánima mea**: * et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum**.

Si memor fui tui super stratum **meum**, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti **adiútor meus**.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsít **ánima mea** post te: * me suscepít **déxtera tua**.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam **meam**, † introíbunt in inferióra **terræ**: * tradéntur in manus gládií, partes **vúlpium** erunt.

Rex vero lætábitur in **Deo**, † laudabúntur omnes qui **iurant in eo**: * quia obstrúctum est os loquéntium **iniqua**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípíio, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Bože, můj Bože, * hned z jitra tě hledám.

Žizní po tobě má duše, * nyje po tobě mé tělo

jak pustá, neschůdná, vyprahlá půda. † Proto jsem chodíval do tvé svatyně, * abych spatřil tvou moc a slávu.

Lepšíť jest milost tvá než život; * rty mé budou tebe chválit.

Proto tě chválit chci celý život * a v tvém jménu zdvihat své ruce.

Nejsladší lahody plná je duše má * a rty plesu slaví tě ústa má,

když na tě vzpomínám na svém lůžku, † když v noci bdím a na tebe myslím. * Neboť tys byl mým pomocníkem,

a já v stínu tvých křídel plesám. † Na tobě má duše lpí, * tvoje pravice mne drží.

Kterí však neprávem život mi vzít chtějí, † propadnou se do podzemí, * budou vydáni na pospas meči, kořistí šakalů se stanou.

Král pak bude se radovat z Boha; † kteří při něm přísahají, všichni budou honosit se, * že budou ucpána ústa lhářům.

Psalmus 4.

Cf. Is. 55, 12; H24

I f **M** ONtes et colles cantábunt co-ram De-o laudem, et ómni-a ligna silvá-rum plaudent mánibus: quóni-am véni-et

Dóminus Dominá-tor in regnum æ-térnum, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Hory a vrchy před Bohem chválu zpívat budou a lesní dříví rukama zatleská, neboť Pán a Vládce přijde na věky kralovat, aleluja, aleluja.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Benedí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te e-um in sæcu-la.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite *cæli* Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super *cælos* sunt Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite *stellæ cæli* Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus *Dei* Dómino.

Benedícite ignis et *æstus* Dómino: * benedícite frigus et *æstus* Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et *frigus* Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et *dies* Dómino.

Benedícite lux et *ténebræ* Dómino: * benedícite *fúlgura* et *nubes* Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in *sæcula*.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite *univérsa germinántia in terra* Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite *mária* et *flúmina* Dómino.

Dobrořečte Pánu, všechna díla Páně, * chvalte a vyvyšujte ho navěky.

Dobrořečte Pánu, andělé Páně, * nebesa, dobrořečte Pánu.

... všechny vody, jež jsou nad nebesy * všechny mocnosti Páně ...

... slunce a měsíce * nebeské hvězdy ...

... všechny deště a roso * všichni duchové Boží ...

... ohni a žáre * chlade a žáre ...

... roso a jíní * lede a mraze ...

... ledy a sněhy * noci a dni ...

... světlo a temnoty * blesky a mraky ...

Země ať dobrořečí Pánu * ať ho chválí a vyvyšuje navěky.

Dobrořečte Pánu, hory a pahorky * všechno, co na zemi roste, dobrořeč Pánu.

... prameny * moře a řeky ...

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis **Dómino**: * benedícite omnes vólucres *cæli* **Dómino**.

Benedícite omnes béstia et **pécora** **Dómino**: * benedícite filii *hóminum* **Dómino**.

Benedícat **Israel** **Dóminum**: * laudet et superexáltet *eum in sæcula*.

Benedícite sacerdótes **Dómini** **Dómino**: * benedícite servi *Dómini* **Dómino**.

Benedícite spíritus et ánimæ iustórum **Dómino**: * benedícite sancti et húmiles *corde* **Dómino**.

Benedícite Ananía, Azaría, **Mísaël** **Dómino**: * laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*.

Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sancto Spíritu**: * laudémus et superexaltémus *eum in sæcula*.

Benedíctus es **Dómine** in firmaménto *cæli*: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus *in sæcula*.

... mořské ryby a vše, co se hýbe ve vodách * nebeští ptáci ...

... šelmy a dobytčata * lidští synové ...

Ať Izrael dobrořečí Pánu, * ať ho chválí a vyvyšuje navěky.

Dobrořečte Pánu, kněží Páně, * služebníci Páně, dobrořečte Pánu.

... duchové a duše spravedlivých * svatí a pokorní srdcem ...

Dobrořečte Pánu, Ananiáši, Azariáši, Misaeli, * chvalte a vyvyšujte ho navěky.

Dobrořečme Otci a Synu s Duchem Svatým, * chvalme a vyvyšujme ho navěky.

Požehnaný jsi, Pane, na klenbě nebes, * chvályhodný, slavný a vyvýšený navěky.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

M ONtes et colles cantábunt co-ram De-o laudem, et ómni-a ligna silvá-rum plaudent mánibus: quóni-am véni-et

Dóminus Dominá-tor in regnum æ-térnum, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 5.

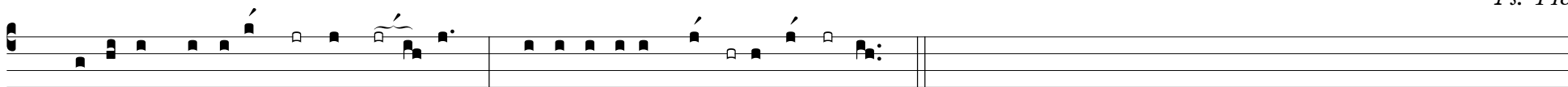
H24

III a

E Cce Dóminus noster * cum virtú-te vé-ni-et, ut illúminet ócu-los servórum su-órum, alle-lú-ia.

Ejhle náš Pán * s mocí přijde, by rozzářil oči sluhů svých, aleluja.

Ps. 148

Laudá-te Dóminum de cæ - lis: * laudá-te e-um in excél - sis.

Laudáte eum omnes **Angeli eius**: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum **sol et luna**: * laudáte eum omnes **stellæ et lumen**.

Laudáte eum **cæli cælórum**: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent **nomen Dómini**.

Quia ipse **dixit**, et **facta sunt**: * ipse mandávit, **et creáta sunt**.

Státuit ea in ætérnum et in **sæculum sæculi**: * præcéptum pósuit, et non **præteríbit**.

Laudáte Dóminum de **terra**, * **dracónes et omnes abýssi**.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus **procellárum**: * quæ faciunt **verbum eius**:

Montes et **omnes colles**: * **ligna fructífera et omnes cedri**.

Béstia et univérsa **pécora**: * **serpéntes et vólucres pennátæ**.

Reges terræ et **omnes pópuli**: * **principes et omnes iúdice terræ**.

Iúvenes et **virgines**: † senes cum iunióribus laudent **nomen Dómini**: * quia exaltátum est nomen eius **solíus**.

Conféssio eius super **cælum et terram**: * et exaltávit cornu **pópuli sui**.

Hymnus ómnibus **sanctis eius**: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Chvalte Hospodina s nebes, * vychvalujte ho na výsostech.

Chvalte jej všichni andělé jeho, * chvalte ho všechna vojska jeho.

Vychvalujte jej slunce i měsíc, * chvalte ho všechny svítící hvězdy!

Vychvalujte jej nebesa nebes, * i všechno vodstvo, které je nad nebem. Ať chválí jméno Hospodinovo,

řeklť on – a byly učiněny, * on rozkaz dal – a byly stvořeny.

Upevnil je na věky věkův, * zákon dal, jehož nepřekročí.

Chvalte Hospodina od země, * obři mořští, všechny tůně,

ohně krupobití, sníh, led, vichřice, * činící rozkaz jeho,

hory, jakož i pahorky, * stromové ovocné, i všechny cedry!

Zvěř i všechna zvířata domácí, * plazi a ptactvo okřídlené,

králové země se všemi národy, * knížata, a všichni soudcové světa,

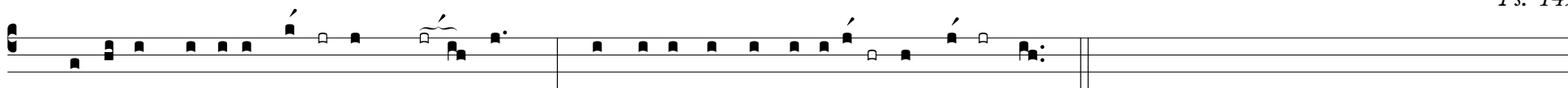
jinochové, jakož i panny, † starcové a s nimi děti! Ať chválí jméno Hospodinovo, * jeť jen jeho jméno vznešené,

sláva jeho nad nebem, nad zemí! * Zdvihl roh též lidu svého

ke cti veškerých svých ctitelů, * Israele, lidu mu blízkého.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Ps. 149

Cantá-te Dómino **cánti-cum** **no** - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a **sanctó** - rum.

Lætétur Israel in eo qui **fecit eum**: * et filii Sion exsúltent in **rege suo**.
 Laudent nomen eius in **choro**: * in týmpano et psaltério **psallant ei**.
 Quia beneplácitum est Dómino in **pópulo suo**: * et exaltábit mansuétos **in**
salútem.

Exsultábunt **sancti** in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

Exaltatiónes Dei in gútture **eórum**: * et gládii ancípites in **mánibus eórum**:

Ad faciéndam vindíctam in **natió nibus**: * increpati ónes in **pópulis**.

Ad alligándos reges eórum **in compédibus**: * et nóbiles eórum in **mánicis**
férreis.

Ut fácient in eis iudícium **conscríptum**: * glória hæc est ómnibus **sanctis**
 eius.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, * chvála budiž mu vzdávána ve sboru
 svatých.

Vesel se Israel ze svého stvořitele, * synové Sionu plesejte ze svého krále.

Nechať chválí jméno jeho tancem, * při bubnu, při citaře ať mu pěj.

Neboť má Hospodin zálibu ve svém lidu, * oslavil zubožené vítězstvím.

Ať tedy plesají svatí a honosí se, * ať se veselí na svých ložích.

Chvalozpěvy Boží ať mají v hrdlech * a meče dvojsečné ve svých rukou:

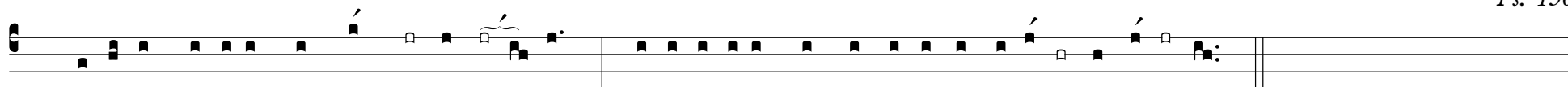
trest aby vykonali na pohanech, * národy by pokárali,

aby spoutali řetězy jejich krále, * a jejich velmože železnými pouty.

Vykonati soud na nich předepsaný – * toť bude čest všech jeho svatých!

Hic non dicitur Gloria Patri.

Ps. 150

Laudá-te Dóminum in **sanc** - tis e - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú - tis e - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono **tubæ**: * laudáte eum in psaltério et **cíthara**.

Laudáte eum in týmpáno et **choro**: * laudáte eum in **chordis** et **órgano**.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus **laudet Dóminum**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et Spíritui **Sancto**.

Sicut erat in princípío, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sáculórum.

Amen.

Chvalte Pána v jeho svatyni, * chvalte ho na jeho mocné obloze.

Chvalte ho pro jeho veledíla, * chvalte ho pro jeho velikou vznešenost.

Vychvalujte ho zvukem rohu, * vychvalujte ho harfou a citarou,

vychvalujte ho bubnem i tancem, * chvalte ho strunami i píšťalou,

vychvalujte ho cinkotem zvonců. † Vychvalujte ho chřestem cimbálů! * Vše, co dýchá, chval Hospodina!

E Cce Dóminus noster * cum virtú-te vé-ni-et, ut illúminet ócu-los servórum su-órum, alle-lú-ia.

Capitulum.

Rom. 15, 4

Fratres: Quaecúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: † ut per pa-ti-énti-am, et conso-la-ti-ónem

Scriptu-rá-rum, * spem habe-á-mus. **R.** De- o grá-ti-as.

Bratři: co je psáno, bylo napsáno k našemu poučení – abychom měli naději v trpělivosti i v útěše z Písma.

Responsorium breve.

H19

V IV Eni ad li-be-rándum nos, * Dómine De-us virtútum. **Ps.** Osténde fá-ci-em tu-am, et salvi é-rimus. * Dómine De-us virtútum.

Ps. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto.

Přijď a vysvobod' nás, * Hospodine, Bože silný. **Ps.** Ukaž svou tvář a budeme spaseni.

Hymnus.

VOX cla-ra ecce íntonat, Obscú-ra quæque íncrepat: Pellántur éminus sómni-a: Ab æthre Christus prómi-cat. Mens iam resúrgat tórpidá, Quæ sorde exstat sáuci-a: Sidus re-fúlget iam novum, Ut tollat omne nóxi-um. E sursum Agnus mítti-tur Laxá-re gra-tis débi-tum: Omnes pro indulgénti-a Vocem demus cum lácrimis. Secúndo ut cum fúlse-rit, Mundúmque horror cínxe-rit, Non pro re-á-tu púni-at, Sed nos pi-us tunc pró-tegat. Laus, honor, virtus, gló-ri-a De-o Patri, et Fí-li-o, Sancto simul Pa-rácli-to, In sæcu-lórum sæcu-la.

Jasný hlas k nebi zní
temnoty všechny zahání
a trestá sen, ten prchá, jak
z výšin se Kristův zaskví zrak

Probuď se mysli strnulá,
hluchotou povstaň zraněná,
nová se hvězda zažihá,
škody od tebe odnímá.

Shůry přichází Beránek
polehčit vinným jejich stesk,
v slzách o milost volejme,
smilování si žádejme.

Až pak podruhé zabuší
a svět jeho hrůza zkruší
za hříchy nás nepotrestal
a ochranu svou by nám dal.

Chválu, sílu, čest a slávu,
Bohu Otci, jeho Synu,
Duchu také rady svaté
vzdej na věky věků světe.
Amen.

Versus.

Mc. 1, 3; Is. 40, 3

℣. Vox clamántis in de-sérto: Pa-rá-te vi-am Dómi-ni. ℞. Rectas fá-ci-te sémi-tas eius.

℣. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně. ℞. Urovnejte jeho cestu.

Canticum Zachariæ.

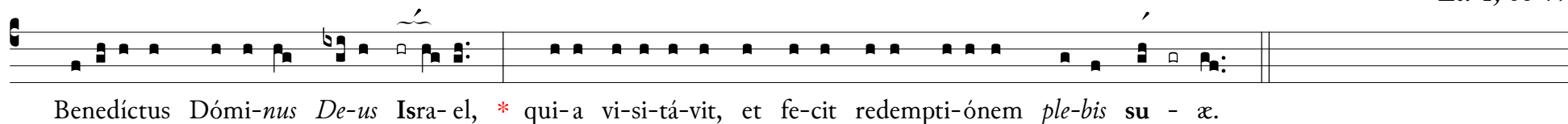
Mt. 11, 2.3; H30

If

O-annes autem * cum audisset in vinctu-lis ópe-ra Christi, mittens du-os de discipu-lis su-is, a-it il-li: Tu es qui ventú-rus es, an á-li-um exspectámus?

Když viděl Jan v řetězech Kristovy skutky, poslal svých učedníků dvě říci mu: Ty jsi ten, kdo přichází, nebo jiného čekat máme?

Lc. 1, 68-79

Benedíctus Dómi-nus De-us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su - æ.

Et erexit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante faciém Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissi-ónem peccatórum eórum:

Požehnán buď Hospodin, Bůh israelský, * že navštívil a vykoupení zjednal lidu svému,

a že vyzdvihl nám roh spásy * v domě Davida, svého služebníka,

jakož byl mluvil ústy svých svatých * proroků odvěkých,

spásu to od nepřátel našich * a z ruky všech, kteří nás nenávidí,

aby učinil milosrdenství s našimi otci, * a byl pamětliv svaté úmluvy své,

přísahy to, kterou byl přísahal Abrahamovi, našemu otci, * že nám dá,

abychom vysvobozeni jsouce z rukou nepřátel svých * beze strachu sloužili jemu

ve svatosti a spravedlnosti před ním * po všechny dny své.

A ty pak, dítě, prorokem nejvyššího slouti budeš, * neboť předejdeš před Pánem připravovat cesty jeho,

abys dal lidu jeho známost * o spáse odpuštěním hříchů jejich

Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

pro srdečné milosrdenství Boha našeho, * ve kterém nás navštívil vycházející z výsosti,

aby posvětil těm, kteří sedí v tmách a stínu smrti, * aby řídil kroky naše na cestu pokoje.

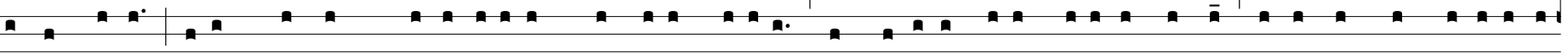
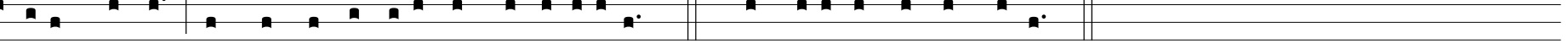
I O-annes autem * cum audisset in vincu-lis ópe-ra Christi, mittens du-os de discípu-lis su-is, a-it il-li: Tu es qui
ventú-rus es, an á-li-um exspectámus?

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litanîæ.

K Y-ri- e e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son. Ký-ri- e e-lé-i-son.

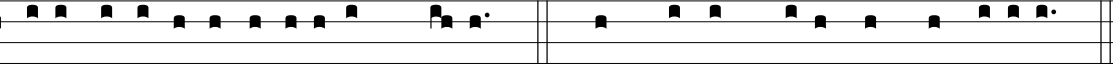
Oratio Dominica.

P Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a, si-cut in
 cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis débi-ta nostra, sic-ut et nos dimíttimus
 debi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed líbe-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

  Dó-mine, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

O-ré-mus. Exci-ta Dó-mine corda nostra ad præpa-rándas Unigé-ni-ti tu-i vi-as: † ut per e-ius advéntum, * pu-ri-fi-cá-tis
ti-bi méntibus serví-re me-re-ámur. Qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la
sæcu-ló-rum. **R.** Amen.

Probud' Pane naše srdce k přípravě cesty tvého Jednorozeného, abychom díky jeho příchodu ti mohli sloužit s očištěnou myslí.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

B IV Enedi-cá-mus Dó-mino. **R.** De- o grá- ti- as.

Ad Tertiam.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. **R.** Dómine, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎ-cu-la sǎ-cu-lórum. Amen. Alle-lú-ia.

Hymnus.

N Unc Sancte nobis Spí-ri-tus, Unum Patri cum Fí-li-o, Digná-re promptus ígne-ri Nostro re-fú-sus pécto-ri.
Os, lingua, mens, sensus, vigor Confessi-ó-nem pérsonent, Flamméscat igne cá-ri-tas, Accéndat ardor pró-ximos. Præsta, Pa-ter
pi-ís-sime, Patrique compar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sǎ-cu-lum. A-men.

Nyní k nám, Duchu přesvatý,
s Otcem i Synem přístup v milosti.
V jediné chvíli nám s nimi
do srdce láskou pronikni.

Ať ústa, jazyk i smysly,
mysl a síla vyznají
lásku, jež ke všem horlivě
i k Tobě v nás zaplane.

To splň nám, dobrý Otče náš,
i ty, jenž rovné božství máš,
i Duchu, který těšíš nás
a vládneš, Bože, v každý čas.
Amen.

Psalmus.

Is. 26, 1.2; H24

VII d
U RBS * forti-túdi-nis nostræ Si-on, Salvá-tor po-né-tur in e- a murus et antemu-rá- le: ape-rí-te portas, qui-a
 nobíscum De-us, alle-lú-ia.

Město * a pevnost naše je Sión, Spasitel jej opevní příkopem a zdí. Brány otevřete, neboť s námi je Bůh, aleluja.

Ps. 118, 33-80

Le-gem pone mi-hi Dómine vi-am iusti-fi-ca-ti-ónum tu-á - rum: * et exquí-ram e - am sem - per.

Da mihi intelléctum, et scrutábor **legem tuam**: * et custódiam illam in toto **corde meo**.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia **ipsam vólui**.

Inclína cor meum in testimónia **tua**: * et non in **avarítiam**.

Avérte óculos meos ne vídeant **vanitátem**: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo **elóquium tuum**, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod **suspiciátus sum**: * quia iudícia **tua iucúnda**.

Ecce concupívi mandáta **tua**: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia **tua**, Dómine: * salutáre tuum secúndum **elóquium tuum**.

Et respondébo exprobrántibus **mihi verbum**: * quia sperávi in **sermónibus tuis**.

Vštip mi, Pane, cestu svých ustanovení, * abych ji vyhledával každou dobu. Dej mi rozum, bych bádál ve tvém zákoně, * abych zachovával jej celým svým srdcem.

Voď mne po stezce svých přikázání, * neboť na té mám zalíbení.

Nakloň srdce mé k zjevením svým, * nikoli však ke chtivosti zisku.

Odvrať mé oči, ať nepatří na marnosti; * na své cestě rač mne občerstvovat.

Potvrď svému služebníku své slovo, * dané tomu, kdo se bojí tebe.

Odvrať pohanu mou, kterou tuším, * neboť tvoje právo příjemné jest.

Hle, já toužím po tvých nařízeních, * spravedlností svou obživuj mne.

Přijď tedy na mne milost tvá Hospodine, * spása tvoje podle výroku tvého,

ať něco odpovím svým utrhačům, * neboť naději skládám ve tvých slovech.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis **usquequáque**: * quia in iudíciis tuis **supersperávi**.

Et custódiam legem **tuam semper**: * in **sáculum** et in **sáculum sáculi**.

Et ambulábam in **latitúdine**: * quia mandáta tua **exquisívi**.

Et loquébar in testimóniis tuis in **conspéctu regum**: * et non **confundébar**.

Et meditábar in mandátis **tuis**, * **quæ diléxi**.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, **quæ diléxi**: * et exercébar in iustificatióibus **tuis**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

† Memor esto verbi tui **servo tuo**, * in quo mihi **spem dedísti**.

Hæc me consoláta est in humilitáte **mea**: * quia elóquium tuum **vivificávit me**.

Supérbi iníque agébant **usquequáque**: * a lege autem tua non **declinávi**.

Memor fui iudiciórum tuórum a **sæculo**, **Dómine**: * et **consolátus sum**.

Deféctio **ténuit me**, * pro peccatóribus derelinquéntibus **legem tuam**.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes **tuæ**, * in loco peregrinatiónis **meæ**.

Memor fui nocte nóminis **tui**, **Dómine**: * et custodívi **legem tuam**.

Hæc **facta est mihi**: * quia iustificatiónes tuas **exquisívi**.

Π **Pórtio mea**, **Dómine**, * dixi custodíre **legem tuam**.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto **corde meo**: * miserére mei secúndum elóquium **tuum**.

Cogitávi **vias meas**: * et convértil pedes meos in testimónia **tua**.

Parátus sum, et non **sum turbátus**: * ut custódiam mandáta **tua**.

Funes peccatórum circumpléxi **sunt me**: * et legem tuam non **sum oblítus**.

Média nocte surgébam ad confiténdum **tibi**, * super iudícia iustificatiónis **tuæ**.

Párticeps ego sum ómnium **timéntium te**: * et custodiéntium mandáta **tua**.

A neber ústům mým nikdy slova pravdy, * neboť soudům tvým velmi důvěřuji.

I budu šetřiti zákona tvého vždycky, * na věky, a na věky věkův.

Ať mohu tedy vykračovat volně, * nebo přikázání tvá vyhledávám.

Nechat mluvím o tvých zjeveních před králi * bez bázně a beze strachu, a uvažuji o tvých přikázáních, * která jsem si zamiloval.

Ruce své vztahuji po tvých milých mi rozkazech, * a v tvých ustanoveních se cvičím.

Pamatuj na slovo své sluhovi svému, * kterým jsi mi naději dát ráčil.

To jest útěchou mi v soužení mém, * že mne výroky tvé obživují.

Zpupní nepravě činí ustavičně; * já však od tvého zákona jsem se neuhnul.

Pamětliv jsem odvěkých tvých soudů, * Hospodine, a tak se potěšuji.

Jímá mne zmalátnělost * pro hříšníky, kteří opouštějí zákony tvé.

Zpívám o tvých ustanoveních * na místě putování svého.

V noci jsem pamětliv jména tvého, Pane, * a dle zákona tvého se zachovávám.

Toho údělu se dostalo mně - * že tvé zákony zachovávám.

Úděl můj jest, Hospodine * - říkám - chovati se podle zákona tvého.

Prosím před tebou z celého srdce svého; * smiluj se nade mnou podle výroku svého.

Uvažuji (v duchu) o svých cestách, * a své nohy obracím ke tvým zjevením.

Připraven jsem a nedávám se másti, * abych ostříhal tvých přikázání.

Osidla hříšníků mne oplétají, * ale zákona tvého nezapomínám.

O půl noci vstávám, bych tě slavil * pro tvá spravedlivá rozhodnutí.

Společníkem jsem všech, kteří bojí se tebe, * a kteří šetří tvých přikázání.

Misericórdia tua Dómine **plena** est **terra**: * iustificatiónes **tuas** **doce** me.
Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

☞ Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum **verbum tuum**.
Bonitátem, et disciplínám, et sciéntiam **doce** me: * quia mandátis **tuis** **crédidi**.
Priúsqvam humiliárer ego **delíqui**: * propterea elóquium tuum **custodívi**.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes **tuas**.
Multiplicáta est super me iníquitas **superbórum**: * ego autem in toto corde meo scrutábor **mandáta tua**.

Coagulátum est sicut lac **cor eórum**: * ego vero legem tuam **meditátus** sum.

Bonum mihi quia **humiliásti** me: * ut discam iustificatiónes **tuas**.

Bonum mihi lex **oris tui**: * super **míllia auri et argénti**.

☞ Manus tuæ fecérunt me, et **plasmavérunt** me: * da mihi **intelléctum**, et discam **mandáta tua**.

Qui timent te vidébunt me et **lætábúntur**: * quia in verba tua **supersperávi**.
Cognóvi, Dómine, quia **æquitas iudícia tua**: * et in veritaté tua **humiliásti** me.

Fiat misericórdia tua ut **consolétur** me, * secúndum elóquium tuum **servo tuo**.

Véniant mihi miseratiónes **tuæ**, et **vivam**: * quia lex tua **meditatio mea** est.

Confundántur **superbi**, quia iniúste iniquitatém fecérunt **in** me: * ego autem exercébor in **mandátis tuis**.

Convertántur **mihi timéntes** te: * et qui novérunt **testimónia tua**.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatióne **tuis**, * ut **non confúndar**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

Tvé milosti, Hospodine, plná je země; * ustanovením svým vyučuj mne.

Dobrotu prokazuješ sluhovi svému, * Hospodine, podle slova svého.
Pravému umění a vědě uč mne, * nebo přikázáním tvým věřím.

Dříve než snížen jsem byl, já jsem hřešil; * proto (nyní) výroků tvých šetřím.

Dobrotiv jsi; * nuže v (té) dobrotě své vyučuj mne ustanovením svým.
Rozmnožila se proti mně nepravost zpupných, * já však celým svým srdcem bádám v tvých přikazech.

Ssedlé je jako mléko srdce jejich; * já však o tvém zákoně uvažuji.

Dobře mi, žeš mě ráčil pokořiti, * abych se naučil ustanovením tvým.

Lepší je mi zákon tvojich úst * nežli tisíce zlata i stříbra.

Ruce tvé učinily mne, stvořily mne; * dej mi rozum, bych naučil se tvým přikazům.

Kdo se tě bojí, hledí na mne s radostí, * že slovu tvému pevně důvěřuji.

Poznávám, Pane, spravedlnost tvých soudů, * a žeš dle věrnosti své pokořil mne.

Ukaž se milost tvá, by mne potěšila, * dle slibu tvého (daného) sluhovi svému.

Sneste se na mne tvá slitování, bych živ byl, * neboť zákon tvůj rozjímání mé jest.

Zahanben každý buď zpupný, jenž neprávem tísnil mne, * já však se cvičím ve tvých přikázáních.

Ke mně se obraťtež, kteří bojí se tebe, * a kteří znají výpovědi tvoje.

Budiž mé srdce bezúhonné v tvém právu, * aby nebylo mi hanbiti se.

Capitulum.

Rom. 15, 4

Fratres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: † ut per pa-ti-énti-am, et conso-la-ti-ónem

Scriptu-rá-rum, * spem habe-á-mus. **R.** De- o grá-ti-as.

Bratři: co je psáno, bylo napsáno k našemu poučení – abychom měli naději v trpělivosti i v útěše z Písma.

Versus.

V. Veni ad libe-rándum nos, Dómine De-us virtútum. **R.** Osténde fá-ci-em tu-am, et salvi é-rimus.

V. Přijď a vysvobod' nás, Pane, Bože silný. **R.** Ukaž nám svou tvář a budeme zachráněni.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaníæ.

KY-ri-e e-lé-i-son. **R.** Christe e-lé-i-son. KÝ-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

Pa-ter noster. *secreto usque ad V.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed líbe-ra nos a ma-lo.

V. Dó-mine, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

-rémus. Exci-ta Dómine corda nostra ad præpa-rándas Unigéni-ti tu-i vi-as: † ut per e-ius advéntum, * pu-ri-fi-cá-tis

ti-bi méntibus serví-re me-re-ámur. Qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la

sæcu-ló-rum. R. Amen.

Probuď Pane naše srdce k přípravě cesty tvého Jednorozeného, abychom díky jeho příchodu ti mohli sloužit s očištěnou myslí.

Benedi-cámus Dómino. R. De-o grá-ti-as.

¶. Benedi-cámus Dómino. R. De-o grá-ti-as.

¶. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace. R. Amen.

¶. Duše věrných ať pro milosrdenství Boží odpočívají v pokoji. R. Amen.

Ad Missam

Antiphona ad introitum.

Cf. Is. 30, 19.30; Ps. 79; E2

VII
P O-pu-lus Si-on, * ec-ce Dó-minus vé-ni-et ad salván-das gen-tes: et audí-tam fá-ci-et Dómi-nus gló-ri-

am vo-cis su-æ, in læ-tí-ti-a cor-dis ve-stri. *Ps.* Qui regis Isra-el, inténde: qui dedú-cis ve-lut ovem Io-seph.

Lide Siónu, * hle, Pán přijde spasit národy, rozezvučí svůj slavný hlas v radosti vašeho srdce. *Žl.* Pastýři Izraele, slyš, ty, jenž Josefa vodil's jak stádo.

Kyrie XVII C.

XIV. s.

VI
K Y-ri- e * e- lé- i-son. *bis.* Christe e- lé- i-son. *bis.* Ký-ri- e e- lé- i-son. Ký-ri- e * **

e- lé- i-son.

Graduale.

Ps. 49, 2.3 *℣.* 5; C27

V
E X Si-on * spé- ci-es de- có-ris e-ius: De- us ma-ni-fé- ste vé- ni-et. *℣.*
 Congre-gá- te il-li sanctos e-ius, qui ordina- vé- runt
 te-staméntum e- ius su-per sa-cri- fi- ci-a.

Ze Siónu * zazáří jeho nádhera, Pán zjevně přijde. *℣.* Shromážďte mu svaté jeho, kteří pečeti smlouvu s ním obětmi.

Alleluia.

Ps. 121, 1; C150

I
A L-le- lú- ia. *℣.* Læ-tá- tus sum in his quæ di- cta sunt mi- hi: in do-
 mum Dó- mi- ni í- bimus.

Aleluja. *℣.* Zaradoval jsem se nad tím, co mi řekli: půjdeme do domu Pánova.

Credo I.

XI. s.

IV

C

Redo in unum De-um, Patrem omnipo-téntem, factó-rem cæ-li et terræ, vi-si-bí-li-um ómni-um, et invi-si-bí-li-um.

Et in unum Dóminum Iesum Christum, Fí-li-um De-i unigé-ni-tum. Et ex Patre na-tum ante ómni-a sá-cu-la. De-um de

De-o, lumen de lúmine, De-um verum de De-o ve-ro. Géni-tum, non factum, consubstanti-á-lem Patri: per quem ómni-a

facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus est de Spí-ri-tu Sancto

ex Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et homo factus est. Cru-ci-fixus ét-i-am pro nobis: sub Pónti-o Pi-lá-to passus, et sepúltus est.

Et resurré-xit térti-a di-e, secúndum Scriptú-ras. et ascéndit in cæ-lum: sedet ad dexte-ram Patris. Et í-terum ventúrus

est cum gló-ri-a, iudi-cá-re vi-vos et mórtu-os: cu-ius regni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dóminum,

et vi-vi-fi-cántem: qui ex Patre Fi-li-óque procé-dit. Qui cum Patre et Fí-li-o simul ador-á-tur. et conglo-ri-fi-cá-tur:

qui locútus est per Prophé-tas. Et unam sanctam cathó-li-cam et apostó-li-cam Ecclé-si-am. Confi-te-or unum baptísma

in remissi-ónem pecca-tó-rum. Et expécto resurrecti-ónem mortu-ó-rum. Et vi-tam ventú-ri sá-cu-li. A- men.

Offertorium.

Ps. 84, 7-8; E3

III
D E-us * tu con-vér- tens vi- vi-fi- cá- bis nos, et plebs tu- a lætá- bi- tur in te:
 osténde no- bis, Dómi- ne, mi-se-ri-córdi- am tu- am, * Et sa- lu-tá- re tu- um da no-
 bis *ψ. 1.* Benedí-xi- sti Dó- mi- ne ter- ram tu- am: a-vertís- ti
 capti-vi- tá- tem Ia- cob: remi-sís- ti i-ni-qui- tá- tem ple- bis tu- æ. * Et. *ψ. 2.* Mi-se-ri-córdi- a
 et vé-ri- tas obvi-a-vé- runt si- bi: vé-ri- tas de ter- ra or- ta est et iustí- ti- a
 de cæ- lo pro- spé- xit. * Et.

Vrátíš se, Bože, a vdechneš nám život, a tvůj lid se v tobě zaraduje. * Ukaž nám, Pane, své milosrdenství. *ψ. 1.* Požehnal jsi, Pane, své zemi, odstranils Jákobovu porobu a odpustils svému lidu nepravost. *ψ. 2.* Potkaly se milosrdenství a pravda – pravda vzešla ze země a spravedlnost shlédla s nebe.

Sanctus XVII.

XI. s.

V
S Anc-tus, * Sanc-tus, Sanc-tus Dóminus De- us Sá- ba- oth. Ple-ni sunt cæ- li et ter-ra gló-ri- a tu- a. Ho- sán-
na in excél- sis. Be-ne-díctus qui venit in nómine Dómi-ni. Ho- sánna in excél- sis.

Agnus Dei XVII.

XIII. s.

V
A g-nus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re no- bis. Ágnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mundi:
mi-se-ré-re no- bis. Ágnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: dona nobis pa- cem.

Communio.

Bar. 5, 5; 4, 36; E4

II

 E-rú-sa-lem * surge, et sta in excélso: et vi- de iu-cun-di-tá- tem, quæ vé-ni-et ti- bi a De- o tu- o.

Vstaň, Jeruzaléme, postav se na výšinách a pohled' na spanilost, jež k tobě přichází od tvého Boha.

Ps. 147, 12-15.17-20

1. Lauda, Ie- rú-sa-lem, Dóminum: * lauda De-um tu-um, Si- on.

2. Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te. *A.*

3. Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te. *A.*

4. Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currít sermo eius. *A.*

5. Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit? *A.*

6. Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ. *A.*

7. Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias, et iudícia sua Israël. *A.*

8. Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis. *A.*

Chval, Jerusaleme, Hospodina, * chval svého Boha, Sione, *A.*

vždyť upevnil závory bran tvých, * dal požehnání dětem tvým v tobě. *A.*

On zjednal území tvému pokoj, * a pšeničnou bělí sytí tebe. *A.*

On posílá rozkazy své zemi, * pospíchá rychle slovo jeho. *A.*

Shazuje led svůj v krupobití, * kdo může vydržet v jeho mrazu? *A.*

Vysílá slovo své a vše taví, * zavane dech jeho, a tekou vody. *A.*

On oznámil slovo své Jakobovi, * svá práva a úradky Israeli. *A.*

Tak neučinil žádnému národu, * svých zákonů jim nezjevil. *A.*

Ad Sextam.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. **R.** Dómine, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎ-cu-la sǎ-cu-lórum. Amen. Alle-lú-ia.

Hymnus.

II
R Ector po-tens, ve-rax De-us, Qui témp-e-ras rerum vi-ces, Splendó-re ma-ne ínstru-is, Et ígni-bus me-rí-di-em. Ex-tín-gue flammas lí-ti-um, Aufer ca-ló-rem nó-xi-um, Confer sa-lú-tem córpo-rum, Ve-rám-que pa-cem córdi-um. Præsta, Pa-ter pi-ís-sime, Patrí-que compar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sǎ-cu-lum. A-men.

Mocný vládce, pravý Bože
zlosti jež věcí mírníš všech,
září jitro jenž zaléváš
a žárem ohně poledne.

Uklidni plamen nesváru
rozhorlení nás ochraňuj.
Dopřej tělu zdravý klid
a mír pravý našim srdcím.

To splň nám, dobrý Otče náš,
i ty, jenž rovné božství máš,
i Duchu, který těšíš nás
a vládneš, Bože, v každý čas.
Amen.

Psalmus.

Hab. 2, 3; H24

VII a

E Cce appa-ré-bit * Dómi-nus, et non menti-é-tur: si mo-ram fé-ce-rit, exspécta e-um, qui-a vé-ni-et, et non tardábit,
alle-lú-ia.

Hle Pán se zjeví, to není lež; jestliže prodlí, čekej jej, vždyť přijde a nebude meškat, aleluja.

Ps. 118, 81-128

De-fé-cit in sa-lu-tá-re tu-um ánima me - a: * et in verbum tu-um super - spe-rá - vi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persecúntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

✠ In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatióem et generatióem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Duše má prahne po pomoci tvojí, * důvěřujit velmi tvému slovu.

Zemdlely oči mé touhou po tvém výroku * říkající: „Kdy as potěšíš mne?“

Ačkoli jsem jako měch (kožený) v jíní, * ustanovení tvých nezapomínám.
Jak bude dlouhý život sluhy tvého? * Kdy budeš soud činit nad mými nepříteli?

Vyprávěli mi nešlechtníci bajky; * (ty) však nejsou jako zákon tvůj.

Všecka přikázání tvá jsou pravda; * bez důvodu mne pronásledují, pomoz mi.

Bezmála (již) ubili mne na zemi, * já však neopustil jsem tvých rozkazů.

Podle milosrdenství svého mne obživ, * abych šetřil výpovědi úst tvých.

Na věčné časy, o Hospodine, * slovo tvoje trvá na nebesích.

Rod od rodu (trvá) věrnost tvoje; * jak jsi založil zemi (v tom stavu) zůstává.

Ordinatio tua perseverat **dies**: * quoniam omnia **serviunt tibi**.
Nisi quod lex tua meditatio **mea** est: * tunc forte periissem in humilitate **mea**.

In æternum non obliviscar iustificationes **tuas**: * quia in ipsis **vivificasti me**.

Tuus sum ego, **salvum me fac**: * quoniam iustificationes **tuas exquisivi**.
Me expectaverunt peccatores ut **perderent me**: * testimonia tua **intellexi**.

Omnis consummationis **vidi finem**: * latum mandatum **tuum nimis**.

Glória **Patri et Filio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in principio, et **nunc et semper**, * et in sæcula sæculorum.
Amen.

🔊 Quómodo diléxi legem **tuam, Dómine!** * tota die meditatio **mea** est.
Super inimicos meos prudéntem me fecísti mandáto **tuo**: * quia in æternum **mihi** est.

Super omnes docéntes me **intellexi**: * quia testimonia tua meditatio **mea** est.

Super senes **intellexi**: * quia mandata **tua quæsi**.

Ab omni via mala prohibui **pedes meos**: * ut custódiam **verba tua**.

A iudíciis tuis non **declinávi**: * quia tu legem posuísti **mihi**.

Quam dúlcia fáucibus meis **elóquia tua**, * super mel **ori meo**.

A mandátis tuis **intellexi**: * propterea odívi omnem viam **iniquitátis**.

🔊 Lucérna pédibus meis **verbum tuum**, * et lumen **sémitis meis**.

Iurávi, et **státui** * custodíre iudícia iustítiæ **tuæ**.

Humiliátus sum usquequáque, **Dómine**: * vivífica me secúndum **verbum tuum**.

Voluntária oris mei beneplácita fac, **Dómine**: * et iudícia **tua doce me**.

Ánima mea in mánibus **meis semper**: * et legem tuam non **sum oblitus**.
Posuerunt peccatores **láuqueum mihi**: * et de mandátis tuis **non errávi**.

Dle tvého zařízení trvá den, * neboť všechny věci slouží tobě.

Kdyby zákon tvůj nebyl mým rozjímáním, * dávno byl bych zahynul ve své bídě.

Na věky nezapomenu práv твоjich, * neboť jimi dodáváš mi života.

Tvůj jsem já, rač mi pomoc poskytnouti, * nebo příkazy tvé vyhledávám.
Číhají na mne bezbožní, aby mne zničili, * (já však) tvé výpovědi mám na zřeteli.

Všeho i nejlepšího vidím konec; * (toliko) zákon tvůj rozměrů je nesmírných.

Ó jak miluji zákon tvůj, Hospodine! * Je mým celodenním rozjímáním.

Nad mé odpůrce moudřejším činíš mne slovem svým, * ježto mám je ustavičně před sebou.

Nade všechny své učitele jsem zmoudřel, * ježto tvé výroky jsou mým rozjímáním.

Nad starce stal jsem se rozumnějším, * ježto rozkazů tvých vyhledávám.

Od každé cesty zlé zdržuji své nohy, * abych se zachovával dle slov tvých.

Od práva tvého se neuchyluji, * protože ty mně zákon vštěpuješ.

O jak sladké jsou hrdlu mému tvé řeči! * Sladší nežli med jsou mým ústům.

Z přikázání tvých jsem rozumu nabyt, * že nenávidím všelike cesty hříchu.

Svítlnou mým nohám je tvé slovo, * ano, je světlem stezek mojím.

Přisáhl jsem - a to také plním - * že budu šetřití spravedlivých tvých řádů.

Sklíčen jsem přenáramně, Hospodine; * obživíš mne dle své přípovědi.

Svobodnou obět mých úst mile přijmi, Pane, * a svým právům rač mne vyučovat.

Duši svou na jazyku mám ustavičně, * ale zákona tvého jsem nezapomněl.
Hříšníci osidlo na mne poličují, * já však s rozkazů tvých nezbloudil jsem.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua **in ætérnum**: * quia exsultátio **cordis mei** sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas **in ætérnum**, * propter retributióne**m**.

Glória **Patri et Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípíu, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

❧ Iníquos ódio **hábui**: * et legem **tuam** diléxi.

Adiútor et suscéptor **meus es** tu: * et in verbum tuum **supersperávi**.

Declináte a **me**, **malígni**: * et scrutábor mandáta **Dei mei**.

Súscipe me secúndum elóquium **tuum**, et **vivam**: * et non confúndas me ab exspectatióne **mea**.

Adiuva me, et **salvus ero**: * et meditábor in iustificatió**nibus tuis** **semper**.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis **tuis**: * quia iniústa cogitátio **eórum**.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres **terræ**: * ideo diléxi testimónia **tua**.

Confige timóre tuo **carnes meas**: * a iudíciis enim **tuis tímui**.

✚ Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum **tuum** in **bonum**: * non calumniéntur **me supérbi**.

Oculi mei defecérunt in salutáre **tuum**: * et in elóquium iustítia**e tuæ**.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam **tuam**: * et iustificatió**nes tuas** **doce** me.

Servus **tuus** sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia **tua**.

Tempus faciéndi, **Dómine**: * dissipavérunt **legem tuam**.

Ídeo diléxi mandáta **tua**, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua **dirigébar**: * omnem viam iníquam ódio **hábui**.

Glória **Patri et Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípíu, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

Jakožto dědictví slov tvých jsem ujal se na věky, * neboť radosti jsou srdce mého.

Nakloňuji své srdce, bych činil tvé rozkazy na věčné časy, * abych odměněn byl.

Nešlechetníky mám v nenávisti, * protože tvůj zákon miluji.

Pomocníkem mým a ochráncem ty jsi, * ve slovo tvé nade všechno doufám.

Odstuptež ode mne zlomyslníci; * bádati budu v příkazech Boha svého.

Ujmi se mne dle výroku svého, bych živ byl, * ať nejsem zklamán v tom, že naději mám.

Pomáhej mi, abych zachován byl, * a měl tvá ustanovení na mysli vždycky.

Pohrdáš všemi, kdož od práv tvých odstupují, * neboť jest nespravedlivé smýšlení jejich.

Za zrádce pokládám všechny hříšníky světa; * a proto miluji tvá nařízení.

Protkni tělo mé bázní před tebou, * neboť soudů tvých se bojím.

Činil jsem dle práva a spravedlnosti, * nedej mne mým utiskovatelům.

Zastaň se sluhy svého k štěstí (jeho), * aby mne zpupní neutlačovali.

Zemdlely oči mé touhou po tvé spáse, * po tvé spravedlivé přípovědi.

Nalož se svým sluhou dle své milosti, * a svým ustanovením mne nauč.

Služebník tvůj jsem já, rač mi rozum dáti, * abych poznal tvoje výpovědi.

Čas jest, abys jednal, Hospodine, * (neboť) rozmetali (již) tvůj zákon.

Pro to miluji tvá nařízení * více nežli zlato a drahý kámen.

Proto se spravuji všemi předpisy tvými; * každé cesty hříšné nenávidím.

Capitulum.

Rom. 15, 5-6

D e-us autem pa-ti-énti-æ et so-lá-ti-i det vobis i-dípsum sápe-re in alté-rutrum secúndum Iesum Christum: †

ut unánimes uno o-re hono-ri-fí-cé-tis De-um, * et Patrem Dómi-ni nostri Iesu Christi. R. De-o grá-ti-as.

Ať vám Bůh vytrvalosti a útěchy dá, abyste vůči sobě navzájem měli stejné zájmy po příkladu Krista Ježíše, abyste tak jedním srdcem a jedněmi ústy oslavovali Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista.

Versus.

†. Osténde nobis, Dómine, mi-se-ri-córdi-am tu-am. R. Et sa-lu-tá-re tu-um da nobis.

†. Ukaž nám Pane, své milosrdenství. R. A dej nám svou spásu.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaníæ.

K Y-ri-e e-lé-i-son. R. Christe e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

Pa-ter noster. *secreto usque ad* †. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed líbe-ra nos a ma-lo.

†. Dó-mine, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

-rémus. Exci-ta Dómine corda nostra ad præpa-rándas Unigéni-ti tu-i vi-as: † ut per e-ius advéntum, * pu-ri-fi-cá-tis

ti-bi méntibus serví-re me-re-ámur. Qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la

sæcu-ló-rum. R. Amen.

Probuď Pane naše srdce k přípravě cesty tvého Jednorozeného, abychom díky jeho příchodu ti mohli sloužit s očištěnou myslí.

Benedi-cámus Dómino. R. De-o grá-ti-as.

¶. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace. R. Amen.

¶. Duše věrných ať pro milosrdenství Boží odpočívají v pokoji. R. Amen.

Ad Nonam.

D E-US, in adiutó-ri-um me-um inténde. **R.** Dómine, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sǎcu-lórum. Amen. Alle-lú-ia.

Hymnus.

II
R Erum De-us te-nax vigor, Immó-tus in te pérmanens, Lu-cis di-úrnæ témpo-ra Succéssi-bus de-términans. Largí-re
cla-rum véspe-re, Quo vi-ta nusquam dé-cidat, Sed prámi-um mortis sacræ Pe-rénis instet gló-ri-a. Præsta, Pa-ter pi-ís-sime,
Patrique compar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sǎ-cu-lum. A-men.

Bože, jenž pro vše sílu máš
sám v sobě v nepohnutosti
a světlu dne různé po sobě
jdoucí doby jenž určuješ,

navečer dej nám jasnost zřít,
díky níž život nezhyne
a smrti svaté odměnu
navěky slavnou dostane.

To splň nám, dobrý Otče náš,
i ty, jenž rovné božství máš,
i Duchu, který těšíš nás
a vládneš, Bože, v každý čas.
Amen.

Psalmus.

H24

III a **E** Cce Dóminus noster * cum virtú-te vé-ni-et, ut illúminet ócu-los servórum su-órum, alle-lú-ia.

Ejhle náš Pán * s mocí přijde, by rozzářil oči sluhů svých, aleluja.

Ps. 118, 129-176

▮ Mi-rabí-li-a testimóni-a tu - a: * íde-o scrú-tá-ta est e-a ánima me - a.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Ádspice in me, et miserére mei, * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me iustificatiónes tuas.

Éxitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

▮ Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Podivu hodny jsou výpovědi tvoje; * proto zabývá se jimi duše má.

Výklad výroků tvých osvětčuje, * poznání zjednává lidem prosté myslí.

Ústa svá otvírám a popadám dechu, * nebo přikázání tvých jsem žádostiv.

Popatři na mne a smiluj se nade mnou * dle práv a těch, kteří milují tvé jméno.

Kroky mé spravuj podle výroku svého, * ať žádná nepravost nade mnou nepanuje.

Vysvobod' mne od útisků lidí, * abych dbáti mohl příkazů tvých.

Vyjasni tvář svou na svého služebníka, * a svým ustanovením mne vyuč.

Proudy slz mé oči prolévají; * že (lidé) neostříhají zákona tvého.

Spravedlivý jsi, o Hospodine, * a (také) spravedlivé jsou tvé soudy.

Příkazy, které jsi dal, jsou spravedlivé, * jsou i nade všechno spolehlivé.

Jsem až zvadlý, jak se rozhorluji, * že zapomněli tvých slov moji nepřátelé,

Osvědčená je řeč tvá dokonale; * a proto služebník tvůj miluje ji.

Chlapec já jsem a opovržený; * (ale) tvých ustanovení nezapomínám.

Spravedlnost tvá je spravedlnost věčná, * a tvoje zákonodárství (věčná) pravda.

Tribulatio, et angustia **invenérunt** me: * mandata tua meditatio **mea** est.
Æquitas testimonia tua **in ætérnum**: * intelléctum da **mihi**, et **vivam**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

¶ Clamávi in toto corde meo, **exáudi** me, **Dómine**: * iustificatiónes **tuas** **requíram**.

Clamávi ad te, **salvum me** fac: * ut custódiam **mandata tua**.

Præveni in maturitáte, **et clamávi**: * quia in verba tua **supersperávi**.

Prævenérunt óculi mei ad **te dilúculo**: * ut meditárer **elóquia tua**.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam **tuam**, **Dómine**: * et secúndum iudícium tuum **vivífica** me.

Appropinquavérunt persecuentes me **iniquitáti**: * a lege autem tua **longe facti** sunt.

Prope **es** tu, **Dómine**: * et omnes viæ **tuæ véritas**.

Initio cognóvi de testimoniis **tuis**: * quia in ætérnum **fundásti ea**.

¶ Vide humilitátem meam, **et éripe** me: * quia legem tuam non **sum oblítus**.
Iúdica iudícium meum, **et rédime** me: * propter elóquium tuum **vivífica** me.

Longe a peccatóribus **salus**: * quia iustificatiónes tuas non **exquisiérunt**.

Misericórdiæ tuæ **multæ**, **Dómine**: * secúndum iudícium tuum **vivífica** me.

Multi qui sequúntur me, **et tríbulant** me: * a testimoniis tuis non **declinávi**.

Vidi prævaricantes, **et tabescébam**: * quia elóquia tua non **custodiérunt**.

Vide quóniam mandata tua **diléxi**, **Dómine**: * in misericórdia tua **vivífica** me.

Principium verbórum tuórum, **véritas**: * in ætérnum ómnia iudicia **iustitiæ tuæ**.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**.
Amen.

Útrapy a nátisk mne (sice) stíhají, * avšak tvé příkazy jsou mým rozjímáním.
Spravedlnost jsou výroky tvé na věky; * uděl mi poznání, abych živ být mohl.

Volám celým srdcem svým: „Vyslyš mne, Pane!“ * Ustanovení tvá vyhledávám.

Volám k tobě, zjednej mi vysvobození, * abych ostríhal tvých přikázání.

Záhy před svítáním volávám, * neboť ve tvá slova velmi doufám.

Oči mé obracejí se k tobě před jitem, * abych rozjímal o tvých výpovědích.

Hlas můj slyš dle své milosti, Hospodine, * a dle svých ustanovení mne obživ.

Kterí mne tísní, blíží se k nepravosti, * od tvého zákona však vzdalují se.

Blízko jsi ty, Hospodine * a všechny cesty tvé jsou pravda.

Záhy poznal jsem z tvých výpovědí, * že jsi založil je na věčné časy.

Viz mé utrpení a vysvobod' mne, * neboť na zákon tvůj jsem nezapomněl.

Zastaň se mne v při mé a vysvobod' mne; * pro svou přípověď rač mne obživiti.

Daleko jest od hříšníků spása, * nebo tvých ustanovení nehledají.

Milosrdenství tvého je mnoho, Pane; * dle svého práva rač mne obživiti.

Mnoho je těch, kteří honí mne a tísní; * od tvých (však) rozkazů se neuchyluji.

Patřím na věrolomce a chřadnu, * protože nevšímají si tvých řečí.

Viz, že tvé příkazy miluji, Hospodine; * podle milosrdenství svého mne obživ.

Podkladem tvých zásad pravdivost jest, * na věky trvá tvůj každý soud spravedlivý.

☩ Principes persecúti **sunt** me **gratis**: * et a verbis tuis formidávit cor **meum**.
 Lætabor ego super elóquia **tua**: * sicut qui invénit **spólia multa**.
 Iniquitátem ódio hábui, et **abominátus** sum: * legem autem **tuam diléxi**.
 Sépties in die laudem **dixi tibi**, * super iudícia iustítiæ **tuæ**.
 Pax multa diligéntibus **legem tuam**: * et non est illis **scándalum**.
 Exspectábam salutáre **tuum, Dómine**: * et mandáta **tua diléxi**.
 Custodívit ánima mea testimónia **tua**: * et diléxit ea **veheménter**.
 Servávi mandáta tua, et testimónia **tua**: * quia omnes viæ meæ in conspéctu **tuo**.
 ☩ Appropínquet deprecátio mea in conspéctu **tuo, Dómine**: * iuxta elóquium **tuum da mihi intelléctum**.
 Intret postulátio mea in conspéctu **tuo**: * secúndum elóquium **tuum éripe me**.
 Eructábunt lábia **mea hymnum**, * cum docúeris me iustificatiónes **tuas**.
 Pronuntiábit lingua mea elóquium **tuum**: * quia ómnia mandáta **tua æquitas**.
 Fiat manus **tua ut salvet me**: * quóniam mandáta **tua elégi**.
 Concupívi salutáre **tuum, Dómine**: * et lex tua meditátio **mea est**.
 Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua **adiuvábunt me**.
 Errávi, sicut ovis, quæ **périit**: * quære servum tuum, quia mandáta tua non **sum oblítus**.
 Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.
 Sicut erat in princípio, et **nunc et semper**, * et in sácula sæculórum.
 Amen.

Knížata bez příčiny mne pronásledují, * ačkoli slov tvých bojí se mé srdce.
 Raduji se z tvojich výpovědí, * jako ten, kdo našel kořist hojnou.
 Nepravost v nenávisti, v ošklivosti mám, * ale zákony tvé miluji.
 Sedmkrát za den chválu vzdávám tobě * pro tvé spravedlivé rozsudky.
 Pokoj hojný mají, kdož milují zákon tvůj, * (jakýkoliv) úraz jich nepotká.
 Očekávám spásy tvé, Hospodine, * a tvá přikázání miluji.
 Duše má zachovává výroky tvé, * neboť má je v lásce veliké.
 Dbám tvých příkazů a výpovědí, * neboť všechny cesty mé před tebou jsou.

Přibliž se prosba má před tebe, Hospodine; * dle svého slova poznání mi uděl.

Dojdiž má žádost před obličej tvůj; * podle své přípovědi vysvobod' mne.

Rty mé pronášeti budou chválu, * že mne učíš zásadám spravedlnosti.

Opěvovat bude můj jazyk tvůj výrok, * jsoutě všechny tvé příkazy spravedlivost.

Budiž ruka tvá moji pomocníci, * neboť zvolil jsem si tvá přikázání.

Toužím po tvé pomoci, Hospodine, * a tvůj zákon je mým rozjímáním.

Kéž jsem živ, abych chválit mohl tebe, * a tvé soudy kéž mi pomáhají!

Jestliže bloudím jako ztracená ovce, * hledati rač služebníka svého, nebo příkazů tvých nezapomínám.

E Cce Dóminus noster * cum virtú-te vé-ni-et, ut illúminet ócu-los servórum su-órum, alle-lú-ia.

Capitulum.

Rom. 15, 13

D e-us autem spe-i réple-at vos omni gáudi-o et pa-ce in credéndo: † ut abundé-tis in spe, * et virtú-te Spí-ri-tus

Sancti. *R.* De-o grá-ti-as.

Ať Bůh naděje vám dá plnost radosti a pokoje ve vaší víře, aby ve vás působením Ducha Svatého překypovala naděje.

Versus.

V. Super te Ierú-sa-lem o-ri-é-tur Dóminus. *R.* Et gló-ri-a e-ius in te vidébi-tur.*V.* Nad tebe, Jeruzaléme, povstane Hospodin. *R.* A jeho sláva bude na tobě viděna.*Ante Orationem, cantatur a Superiore:*

Supplicatio Litaníæ.

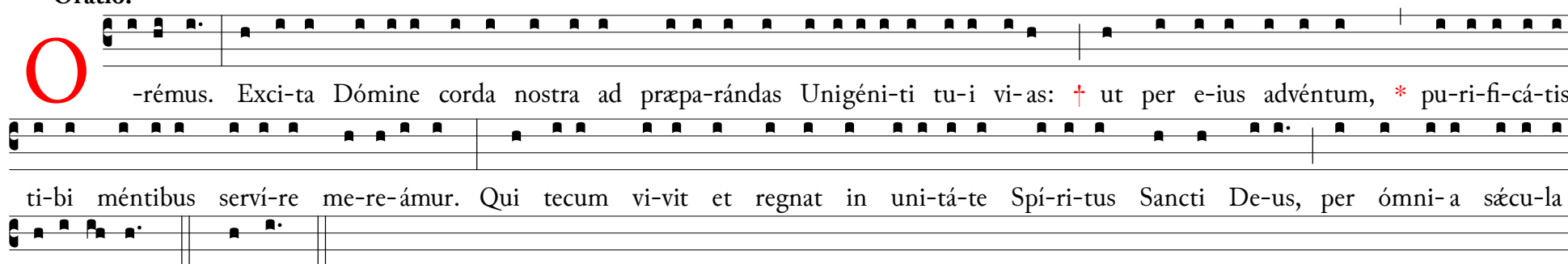
K Y-ri-e e-lé-i-son. *R.* Christe e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

Pa-ter noster. *secreto usque ad V.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. *R.* Sed líbe-ra nos a ma-lo.

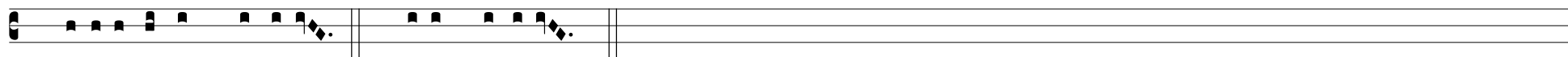
V. Dó-mine, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. *R.* Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

-rémus. Exci-ta Dómine corda nostra ad præpa-rándas Unigéni-ti tu-i vi-as: † ut per e-ius advéntum, * pu-ri-fi-cá-tis
ti-bi méntibus serví-re me-re-ámur. Qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la
sæcu-ló-rum. *R.* Amen.

Probuď Pane naše srdce k přípravě cesty tvého Jednorozeného, abychom díky jeho příchodu ti mohli sloužit s očištěnou myslí.

V. Benedi-cámus Dómino. *R.* De-o grá-ti-as.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiészant in pace. *R.* Amen.

V. Duše věrných ať pro milosrdenství Boží odpočívají v pokoji. *R.* Amen.

Ad Vesperas.

DE-US, in adiutó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómine, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sǎcu-lórum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Cf. Dn. 3, 17.18; Mc. 13, 26; H23

I g **E**C-ce in núbi-bus cæ-li * Dóminus vé-ni-et, cum po-testá-te magna, alle-lú-ia.

Hle v oblacích z nebes * přijde Pán s velikou mocí, aleluja.

Ps. 109

Di-xit Dóminus Dómino me - o: * Sede a dextris me - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génuí te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bíbet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǎcula sǎculórum. Amen.

Řekl Hospodin mému Pánu: * Zasedej po mé pravici,
dokud nedám nepřátele * za podnož tvým nohám.

Mocnému žezlu tvému dá vzejít Hospodin ze Sionu: * panuj uprostřed nepřátel svých!

Ty vládni ve dni své síly v lesku svatém, * z lůna před jitřenkou zplodil jsem tě.

Přisáhl Hospodin (takto): - a želet toho nebude - * Ty jsi knězem navěky jako byl Melchisedech!

Pán bude tobě po pravici, * bít bude v den hněvu svého krále;

mezi národy soud konat, dokonale porážeti, * tříštit hlavy po celé zemi.

Z potoka na cestě bude píti, * protož pozdvihne hlavu.

Psalmus 2.

Is. 26, 1.2; H24

VII d

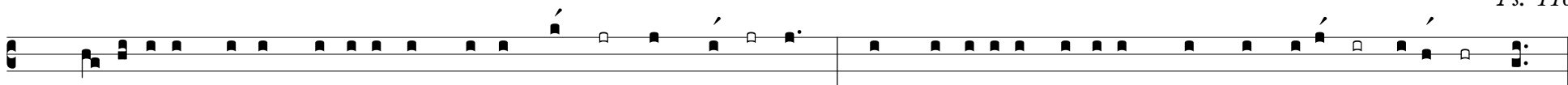
U

RBS * forti-túdi-nis nostræ Si-on, Salvá-tor po-né-tur in e- a murus et antemu-rá-le: ape-rí-te portas, qui-a

nobíscum De-us, alle-lú-ia.

Město * a pevnost naše je Sión, Spasitel jej opevní příkopem a zdí. Brány otevřete, neboť s námi je Bůh, aleluja.

Ps. 110

Confi-tébor ti-bi Dómine in to-to cor - de me - o: * in consí-li-o iustórum, et congrega - ti-ó - ne.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio maligno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis:

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína maceriæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.
Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus cuius Dóminus Deus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum.
Amen.

Bože, budu ti píseň pět novou, * na harfě desetistrunné hrát tobě,
který dávaš vítězství králům, * jenž spasíš Davida, svého sluhu. Meči
vražednému mne vytrhni,
vytrhni mne z ruky cizáků, † jejížchto rty mluví neupřímnost, * jejížchto
pravice pravice lží jest!
Synové jako zdárně rostoucí štěpy * jsou jejich ve svém mládí
dcery jejich jako rožní sloupy, * tesané do budovy chrámu;
jejich spížírný jsou plné, * oplývají tím i oním;
ovce jejich tisíce rodí, desetitisíce na svých pastvinách; * hovězí dobytek
jejich je stelný,
není trhlíny ve zdi ni průlomu, * není nářku na jejich ulicích.
Štátným zovou národ, jenž má se tak, * šťasten (však) lid, jehož Bohem je
Hospodin!

Psalmus 3.

Hab. 2, 3; H24

VII a

E Cce appa-ré-bit * Dómi-nus, et non menti-é-tur: si mo-ram fé-ce-rit, exspécta e-um, qui-a vé-ni-et, et non tardábit, alle-lú-ia.

Hle Pán se zjeví, to není lež; jestliže prodlí, čekej jej, vždyť přijde a nebude meškat, aleluja.

Ps. 111

Be-á-tus vir qui ti - met Dóminum: * in mandá-tis e-ius vo - let ni - mis.

Potens in terra erit **semen eius**: * generatio rectórum **benedicétur**.
 Glória et divítiæ in **domo eius**: * et iustítia eius manet in **sæculum sæculi**.
 Exórtum est in ténebris **lumen rectis**: * miséricors, et miserátor, et **iustus**.
 Iucúndus homo qui miserétur et **cómmodat**, † dispónet sermónes suos in **iudício**: * quia in ætérnum non **commovébitur**.

In memória ætérna erit **iustus**: * ab auditióne mala **non timébit**.
 Parátum cor eius speráre in **Dómino** † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in **sæculum sæculi**: * cornu eius exaltábitur in **glória**.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et **nunc** et **semper**, * et in sæcula sæculórum.

Amen.

Blaze tomu, kdo se bojí Hospodina, * a v jeho příkazech velikou zálibu má.
 Mocné v zemi bude potomstvo jeho, * rodu poctivých bude požehnáno.
 Hojnost a bohatství v domě jeho, * a jeho spravedlnost zůstává na věky.
 Září v temnu jak světlo spravedlivým, * je milostivý, slitovný, spravedlivý.
 Šťasten, kdo je soucitný a půjčuje, † kdo své věci vyřizuje dle práva. * Neboť na věky nebude se viklat,
 v paměti věčné bude spravedlivý. * Zprávy zlé se nemusí obávat,
 pevně doufá srdce jeho v Pána. † Pevné jest srdce jeho, * nebojí se, až může hleděti vítězně na odpůrce.
 Plytvá bezmála jak rozdává chudým, † jeho spravedlnost zůstává na věky, * čelo jeho vysoko ve cti se zdvihá.
 Bezbožník vida to rozčiluje se zlostí, † zuby svými skřípá a chřadne; * přání hříšníků přichází na zmar.

Psalmus 4.

Cf. Is. 55, 12; H24

I f **M** ONtes et colles cantábunt co-ram De-o laudem, et ómni-a ligna silvá-rum plaudent mánibus: quóni-am véni-et

Dóminus Dominá-tor in regnum æ-térnum, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Hory a vrchy před Bohem chválu zpívat budou a lesní dříví rukama zatleská, neboť Pán a Vládce přijde na věky kralovat, aleluja, aleluja.

Ps. 112

Laudá-te pú-e-ri Dóminum: * laudá-te nomen Dómi-ni.

Suávis Dóminus univér-sis: * et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.
 Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.
 Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:
 Ut notam fácient filiis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Milostivý, slitovný jest Pán, * shovívá, je nejvýš milosrdný.

Dobrotivý jest Hospodin ke všem, * soucit má se všemi tvory svými.

Pane, ať chválí tě všechna tvá díla, * a tvoji svatí ať velebí tě;

slávu království tvého ať hlásají, * o tvé moci nechť vypravují,

by lidem zvěstovali tvou sílu, * a slavnou velebnost království tvého.

Království tvé je království věčné, * a tvoje vláda nad každým kolenem!

Psalmus 5.

H24

III a **E** Cce Dóminus noster * cum virtú-te vé-ni-et, ut illúminet ócu-los servórum su-órum, alle-lú-ia.

Ejhle náš Pán * s mocí přijde, by rozzářil oči sluhů svých, aleluja.

Ps. 113

In é-xi-tu Isra-el de **Egýp** - to, * domus Iacob de **pópu-lo bárba-ro**:

Facta est Iudæa sanctificatio eius, * Israel potestas eius.
Mare vidit, et fugit: * Iordánis conversus est retrórsus.
Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugísti? * et tu, Iordánis, quia conversus es retrórsus?

Montes, exsultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium?
A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Iacob:
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácrá géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Když vyšel Israel z egyptské země, * Jakobův rod z národa cizáků,
stalo se Judstvo svatyní jeho, * Israelstvo královstvím jeho.
Moře to vidělo, i prchlo, * Jordán obrátil se nazpět,
hory jak berani poskakovaly, * pahorky jako mláďata ovčí.
Co je ti, ó moře, že prcháš, * a ty, Jordáne, že se vracíš,

hory, že skáčete jako berani, * pahorky, jako mláďata ovčí?
Před tváří Páně chvěj se země, * před tváří Boha Jakobova,
jenž mění skálu v jezera vodstva * a křemen ve vody tryskající.
Ne nám, Hospodine, ne nám, * ale jménu svému čest zjednej
pro svou milostivost a věrnost, * aby nemohli pohané říci: „Kde (pak) mají
Boha svého?“

Vždyť je Bůh náš na nebesích, * činí vše, co jemu se líbí.
Modly (však) pohanů stříbro a zlato, * výrobky jsou rukou lidských.
Ústa mají a nemohou mluvit, * oči mají a nemohou vidět,
uši mají a nemohou slyšet, * nos mají, ale nemohou čichat,
ruce mají a nemohou hmatat, † nohy mají a nemohou chodit, * nemohou
křičeti svým hrdlem.
Podobní budou jim kteří je dělají, * a všichni, kteří doufají v ně.

Domus Israel sperávit in **Dómino**: * adiutor eorum et **protéctor** eorum est.

Domus Aaron sperávit in **Dómino**: * adiutor eorum et **protéctor** eorum est.

Qui timent **Dóminum**, speravérunt in **Dómino**: * adiutor eorum et **protéctor** eorum est.

Dóminus memor **fuit nostri**: * et **benedíxit nobis**.

Benedíxit dómui Israel: * **benedíxit dómui Aaron**.

Benedíxit omnibus, qui **timent Dóminum**, * **pusillis cum maióribus**.

Adíciat Dóminus super vos: * **super vos**, et **super filios vestros**.

Benedícti vos a Dómino, * **qui fecit cælum**, et **terram**.

Cælum cæli Dómino: * **terram autem dedit filiis hóminum**.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * **neque omnes**, qui **descéndunt in inférnum**.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * **ex hoc nunc et usque in sæculum**.

Glória Patri et Fílio, * **et Spirítui Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc et semper**, * **et in sæcula sæculórum**.

Amen.

Israel doufá v Hospodina, * jest jejich pomocí a štítem.

Dům Aronův doufá v Hospodina, * jest jejich pomocí a štítem.

Ctitelé Páně doufají v Pána, * jest jejich pomocí a štítem.

Pán na nás pamatující * žehná,

žehná domu Israelovu, * žehná domu Aronovu,

žehná všem ctitelům Hospodinovým, * maličkým i velikým!

Hospodin rač vás rozmnožiti, * (rozmnožit) vás i děti vaše!

Žehnáni buďte od Hospodina, * který učinil nebe i zemi!

Nebe jest nebe Hospodinovo, * zemi dal pak synům lidstva.

Nebudou mrtví tě chválit, Pane, * ti, kteří do pekel sestupují;

my však živí chválíme Pána * od tohoto času až na věky!

E Cce Dóminus noster * cum virtú-te vé-ni-et, ut illúminet ócu-los servórum su-órum, alle-lú-ia.

Capitulum.

Rom. 15, 4

Fratres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: † ut per pa-ti-énti-am, et conso-la-ti-ónem

Scriptu-rá-rum, * spem habe-á-mus. **R.** De- o grá-ti-as.

Bratři: co je psáno, bylo napsáno k našemu poučení – abychom měli naději v trpělivosti i v útěše z Písma.

Responsorium breve.

Ps. 84, 8; H20

O -sténde nobis Dómine * Mi-se-ri-córdi-am tu-am. **V.** Et sa-lu-ta-re tu-um da nobis. * Mi-se-ri-córdi-am tu-am.

V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto.

Ukaž nám Pane * své milosrdenství. **V.** A uděl nám spasení své.

Canticum B. Mariæ V.

Cf. Mt. 11, 3.5; H30

VIII G2

T

U es * qui ventú-rus es, an á-li-um exspectá-mus? Dí-ci-te Io-á-nni quæ vi-dístis: Ad lumen réd-e-unt cæci,

mórtu-i resúrgunt, páupe-res e-vange-li-zántur, alle- lú-ia.

Ty jsi * ten, kdo přichází, nebo jiného čekat máme? Rcete Janovi, co jste viděli: Světlo vzhází slepým, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst, aleluja.

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me-o.

Velebí * má duše Hospodina

a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, * neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.

Od této chvíle mě budou blahoslavít * všechna pokolení,

že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. * Jeho jméno je svaté.

A jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení * k těm, kdo se ho bojí.

Mocně zasáhl svým ramenem, * rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.

Mocně sesadil z trůnu * a ponížené povýšil,

hladové nasýtil dobrými věcmi * a bohaté propustil s prázdnou.

Ujal se svého služebníka Izraele, * pamatoval na své milosrdenství,

jak slíbil našim předkům, * Abrahámovi a jeho potomkům navěky.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum.

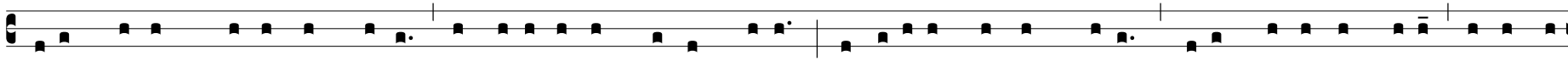
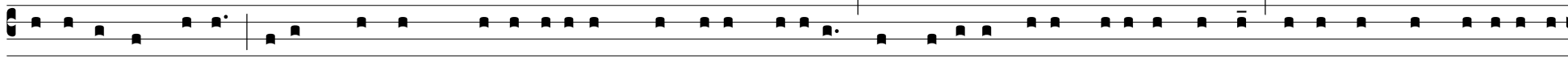
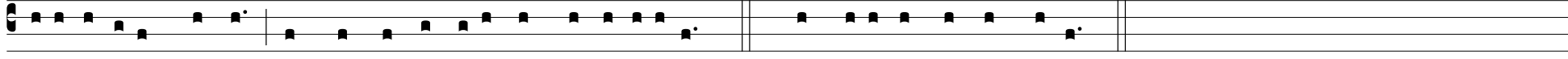
Amen.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litanïæ.

K Y-ri-e e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a, si-cut in
 cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis débi-ta nostra, sic-ut et nos dimíttimus
 debi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed líbe-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

  Dó-mine, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

O-rémus. Exci-ta Dómine corda nostra ad præpa-rándas Unigéni-ti tu-i vi-as: † ut per e-ius advéntum, * pu-ri-fi-cá-tis
 ti-bi méntibus serví-re me-re-ámur. Qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la
 sæcu-ló-rum. **R.** Amen.

Probud' Pane naše srdce k přípravě cesty tvého Jednorozeného, abychom díky jeho příchodu ti mohli sloužit s očistěnou myslí.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

IV
B Enedi-cámus Dó-mino. **R.** De- o grá- ti-as.

Fontes. Textus et cantus officii divini secundum Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Pro Diurnis Horis, Romæ 1912 et Nocturnale Romanum, 2002, præter: psalmi 149 et 150 post psalmum 148 in Laudibus additi secundum Antiphonale Monasticum pro Diurnis Horis, Solesmis 1934; lectio sancti Evangelii et hymnus Te Decet Laus post hymnum Ambrosianum additi secundum ritum monasticum vetum; responsorium breve in Laudibus et Vesperis additum secundum Antiphonale Monasticum. / Textus et cantus missæ secundum Graduale triplex, Solesmis 1979. / Translatio capituli et lectionis sumpta est ex: Jeruzalémská bible, Praha-Kostelní Vydří 2009. / Translationes psalmorum ex Hejčl Jan: Žaltář čili Kniha žalmů, Praha 1922. / Neumæ super canto missæ de codicibus Cantatorium, Stiftsbibl. 359 et Einsiedeln, Stiftsbibl. 121 et neumæ super canto officii divini de codice Hartker, Stiftsbibl. 391.

Collaborantes. Textus latinos cantusque transcripsit et omnem laborem typographicum peregit Jakub Jelínek. / Proprios cantus festi in linguam bohemicam Václav Ondráček transtulit. / Psalmos in lingua bohémica de libro supra dicto transcripsit Barbora Maturová et idem Jakub Jelínek. / Filip Srovnal librum istum præparare mandavit et laborem exprobrationibus utilissimis comitabatur. Iste etiam librum totum ante publicationem diligenter legit et plurimos errores invenit. / Imaginem, quæ paginam tituli ornat, Klára Jirsová pinxit.

Instrumenta adhibita. LuaTeX, Gregorio, typi Junicode.

Liber hic imprimis ad usum chori »Conventus Choralis« paratus est et secundum eius consuetudines. <http://www.introitus.cz>

Editio Sancti Wolfgangi 2015.

Series »Conventus«, vol. II.

<http://stiwolfgangi.xf.cz>

xxx Novembris MMXV